

U S T A W A

z dnia2018 r.

**o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz niektórych
innych ustaw¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) preambuła otrzymuje brzmienie:

„Dla dobra dzieci, które potrzebują szczególnej ochrony i pomocy ze strony dorosłych, środowiska rodzinnego, atmosfery szczęścia, miłości i zrozumienia, w trosce o ich harmonijny rozwój i przyszłą samodzielność życiową, dla zapewnienia ochrony przysługujących im praw i wolności, dla dobra rodziny, która jest podstawową komórką społeczeństwa oraz naturalnym środowiskiem rozwoju, i dobra wszystkich jej członków, a w szczególności dzieci, w przekonaniu, że skuteczna pomoc dla rodziny, w szczególności rodziny wychowującej dzieci i przeżywającej trudności w opiekowaniu się i wychowywaniu dzieci oraz skuteczna ochrona dzieci i pomoc dla nich może być osiągnięta przez współpracę wszystkich osób, instytucji i organizacji pracujących z dziećmi i rodzicami - uchwała się, co następuje:”;

2) w art. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zasady i formy wspierania rodziny wychowującej dzieci, w szczególności przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych;”;

3) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wspieranie rodziny wychowującej dzieci, w szczególności przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych, to zespół planowych działań mających na celu wspomaganie rodziny lub przywrócenie jej zdolności do wypełniania funkcji opiekuńczo-wychowawczych.”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy, ustawę z dnia 24 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ustawę z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 7 września 2007 r. o osobach uprawnionych do alimentów, ustawę z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, ustawę z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1292 i 2217 oraz z 2018 r. poz. 107 i 416.

4) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obowiązek wspierania rodziny wychowującej dzieci, w szczególności przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych, oraz organizacji pieczy zastępczej, w zakresie ustalonym ustawą, spoczywa na jednostkach samorządu terytorialnego oraz na organach administracji rządowej.”;

5) w art. 4:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Stosując ustawę, należy mieć na względzie podmiotowość dziecka i rodziny, w tym rodziny zastępczej i osób prowadzących rodzinny dom dziecka, oraz prawo dziecka do:”;

b) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Podmioty stosujące ustawę są zobowiązane działać z poszanowaniem prywatności dziecka i rodziny, w tym rodziny zastępczej i osób prowadzących rodzinny dom dziecka.”;

6) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. Rodziną wspierającą, kandydatem do pełnienia funkcji rodziny zastępczej, rodziną zastępczą, kandydatem do prowadzenia rodzinnego domu dziecka, osobą prowadzącą rodzinny dom dziecka, rodziną zaprzyjaźnioną, kandydatem do przysposobienia dziecka, kierownikiem, dyrektorem, osobą zatrudnioną, osobą świadczącą usługi, osobą podejmującą się wspierania działań wychowawczych, o której mowa w art. 96 ustawy lub wolontariuszem w jednostce organizacyjnej wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka nie może być osoba, która figuruje w bazie danych Rejestru Sprawców Przepięstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym.”;

7) w art. 8 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Rodzinie wychowującej dzieci, w szczególności przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych, wójt zapewnia wsparcie, które polega w szczególności na:”;

8) w art. 11:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku, gdy ośrodek pomocy społecznej poweźmie informację o rodzinie wychowującej dzieci wymagającej wsparcia, w szczególności o rodzinie przeżywającej

trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych, pracownik socjalny dokonuje analizy sytuacji osobistej, rodzinnej i majątkowej tej rodziny.”,

1a. W przypadku gdy rodzicem wychowującym dziecko jest małoletni opuszczający młodzieżowy ośrodek wychowawczy, młodzieżowy ośrodek socjoterapii, schronisko dla nieletnich lub zakład poprawczy kierownik ośrodka pomocy społecznej przydziela temu rodzicowi asystenta rodziny.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W przypadku rodziny, z której dziecko zostało umieszczone w pieczy zastępczej kierownik ośrodka pomocy społecznej przydziela tej rodzinie asystenta rodziny, chyba że rodzinie tej asystent rodziny został już przydzielony.”,

c) uchyla się ust. 2,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli z analizy, o której mowa w ust. 1, wynika konieczność przydzielenia rodzinie asystenta rodziny, pracownik socjalny występuje do kierownika ośrodka pomocy społecznej z wnioskiem o jego przydzielenie.”;

9) w art. 15 w ust. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) podejmowanie działań zaradczych w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dzieci i rodzin;”;

10) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. 1. Dokumentem identyfikującym asystenta rodziny oraz potwierdzającym jego uprawnienia wynikające z przepisów niniejszej ustawy jest legitymacja służbowa.

2. Legitymację wydaje wójt gminy, na terenie której asystent rodziny wykonuje czynności służbowe.

3. Asystent rodziny przy wykonywaniu czynności służbowych okazuje legitymację służbową.

4. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, wzór oraz tryb wystawiania legitymacji służbowej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności potrzebę identyfikacji osoby zatrudnionej na stanowisku asystenta rodziny.”;

11) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wsparcia rodziny wychowującej dzieci, w tym rodziny przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych, dziecko może zostać objęte opieką i wychowaniem w placówce wsparcia dziennego.”;

12) po art. 18c dodaje się art. 18d w brzmieniu:

„Art. 18d. 1. Gmina, powiat, podmiot, któremu odpowiednio gmina lub powiat zleciły prowadzenie placówki wsparcia dziennego na podstawie art. 190 lub podmiot, który uzyskał zezwolenie odpowiednio wójta lub starosty na prowadzenie placówki wsparcia dziennego mogą tworzyć oddziały placówek wsparcia dziennego w celu zwiększenia dostępu dzieci do tych placówek.

2. Oddział jest prowadzony w ramach struktury organizacyjnej placówki wsparcia dziennego.”;

13) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. Wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1, odmowa wydania zezwolenia, o której mowa w art. 21 oraz cofnięcie zezwolenia, o którym mowa w art. 22 ust. 2 następuje w drodze decyzji.”;

14) w art. 25 w ust. 2 w pkt 1:

a) lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) na dowolnym kierunku, uzupełnione studiami podyplomowymi w zakresie psychologii, pedagogiki, nauk o rodzinie, resocjalizacji lub kursem kwalifikacyjnym z zakresu pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej lub”;

b) dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) na dowolnym kierunku oraz przygotowanie pedagogiczne uprawniające do wykonywania zawodu nauczyciela;”;

15) w art. 26 w ust. 1:

a) w pkt 1 w lit. a:

- tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„- na dowolnym kierunku, uzupełnione studiami podyplomowymi w zakresie psychologii, pedagogiki, nauk o rodzinie, resocjalizacji lub kursem kwalifikacyjnym z zakresu pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej lub”;

- dodaje się tiret trzecie w brzmieniu:

„- na dowolnym kierunku oraz przygotowanie pedagogiczne uprawniające do wykonywania zawodu nauczyciela,”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w przypadku opiekuna dziecięcego:

a) ukończoną szkołę przygotowującą do pracy w zawodzie opiekuna dziecięcego lub pielęgniarki lub

b) wykształcenie wyższe:

– pedagogiczne lub

– na dowolnym kierunku oraz przygotowanie pedagogiczne uprawniające do wykonywania zawodu nauczyciela.”;

16) w art. 28a po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wójt oraz odpowiednio zarząd powiatu w związku z przeprowadzonym postępowaniem kontrolnym, dotyczącym spraw związanych z opieką nad dziećmi, przeprowadza indywidualne rozmowy z dziećmi przebywającymi w placówkach wsparcia dziennego, w tym zasięga opinii dzieci, w zakresie w jakim prowadzona jest kontrola, z uwzględnieniem ich wieku, możliwości intelektualnych oraz stopnia dojrzałości poznawczej.”;

17) w art. 30:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rodzinę wspierającą, na wniosek rodziny wspieranej, ustanawia wójt właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rodziny wspieranej po uzyskaniu pozytywnej opinii kierownika ośrodka pomocy społecznej wydanej na podstawie przeprowadzonej analizy sytuacji osobistej, rodzinnej i majątkowej tej rodziny.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku odmowy ustanowienia rodziny wspierającej, o której mowa w ust. 2, odmowa ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn odmowy i ewentualnym wskazaniem obszarów wymagających poprawy, z jednoczesnym pouczeniem strony o przysługującym prawie złożenia skargi do sądu administracyjnego.”;

18) w art. 31:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z rodziną wspierającą wójt właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rodziny wspieranej zawiera umowę, która określa w szczególności:

1) zakres zadań rodziny wspierającej;

2) zasady zwrotu kosztów związanych z udzielaniem pomocy, o której mowa w art. 29 ust. 2.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Rodzinie wspierającej wójt właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rodziny wspieranej może przyznać wynagrodzenie, którego wysokość jest uzależniona od zakresu zadań rodziny wspierającej.

1b. W sytuacji, o której mowa w ust. 1a, umowa, o której mowa w ust. 1, określa także wysokość i warunki wypłaty wynagrodzenia dla rodziny wspierającej.”;

19) w art. 35 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku, gdy rodzice albo opiekun prawny dziecka odmawiają dowozu dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej do rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego, zapewnienie dowozu dziecka do rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego należy do właściwego ze względu zamieszkania rodziców albo opiekuna prawnego dziecka powiatowego centrum pomocy rodzinie, z wyłączeniem osoby będącej koordynatorem rodzinnej pieczy zastępczej.”;

20) w art. 37:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoba, która osiągnęła pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, może przebywać w dotychczasowej rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, za zgodą odpowiednio rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25. roku życia, jeżeli uczy się:

- 1) w szkole;
- 2) w szkole wyższej;
- 3) u pracodawcy w celu przygotowania zawodowego;
- 4) na kursach, jeśli ich ukończenie jest zgodne z indywidualnym programem usamodzielnienia;

5) na kursach i innych formach kształcenia prowadzonych przez Ochotnicze Hufce Pracy, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056, z późn. zm.³⁾), jeśli ich ukończenie jest zgodne z indywidualnym programem usamodzielnienia.”,

b) dodaje się ust. 3-5 w brzmieniu:

„3. W przypadku, gdy osoba, o której mowa w ust. 2, uczy się:

1) w szkole – może przebywać w dotychczasowej rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej do końca roku szkolnego, w którym kończy naukę, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25. roku życia;

2) w uczelni – może przebywać w dotychczasowej rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej do 30. września roku, w którym kończy naukę, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25. roku życia.

4. W przypadku rozwiązania, likwidacji lub przekształcenia w inną formę pieczy zastępczej dotychczasowej rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawczej, albo regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, w której przebywa osoba, o której mowa w ust. 2, osoba ta może zostać umieszczona w innej niż dotychczasowa rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej, albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej za zgodą starosty oraz odpowiednio rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.

5. W szczególnie uzasadnionych przypadkach osoba pełnoletnia po opuszczeniu dotychczasowej rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej może powrócić do dotychczasowej rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej za zgodą starosty oraz odpowiednio rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1292, 1321, 1428, 1543 i 2371.

terapeutycznej. W przypadku rozwiązania, likwidacji lub przekształcenia w inną formę pieczy zastępczej dotychczasowej rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawczej, albo regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, osoba ta może powrócić do innej niż dotychczasowa rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej za zgodą starosty oraz odpowiednio rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.”;

21) po art. 37 dodaje się art. 37a i 37b w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Osobami uprawnionymi do odbioru świadczeń alimentacyjnych zasądzonych na rzecz dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej są odpowiednio rodzina zastępcza, prowadzący rodzinny dom dziecka, dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego, w których dziecko zostało umieszczone.

2. Rodzina zastępcza, prowadzący rodzinny dom dziecka, dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego gromadzą świadczenia alimentacyjne dla dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej na wyodrębnionym rachunku bankowym.

3. Świadczenia alimentacyjne zasądzone na rzecz dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej nie mogą być przeznaczone przez rodzinę zastępczą, prowadzącego rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektora interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego na pokrycie bieżących wydatków związanych z utrzymaniem dziecka, chyba że sąd, na wniosek tych osób, postanowi inaczej.

Art. 37b. 1. W przypadku, gdy osoba, o której mowa w art. 37 ust. 2, posiada własne dziecko, sąd może zdecydować, na jej wniosek, o pozostawieniu tego dziecka przy tej osobie, nie ograniczając jej władzy rodzicielskiej, w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, po uzyskaniu zgody odpowiednio rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.

2. Dziecko, o którym mowa w ust. 1, nie jest umieszczone w pieczy zastępczej, chyba że rodzice zostali pozbawieni władzy rodzicielskiej lub władza rodzicielska została im ograniczona.

3. Rodzinie zastępczej, oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka, w których przebywa rodzic z dzieckiem, przysługują świadczenia na to dziecko, o których mowa w art. 80 i 81, a także mogą zostać przyznane świadczenia, o których mowa w art. 83.”;

22) w art. 38 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu obowiązanego do finansowania pobytu dziecka w pieczy zastępczej nie dochodzi świadczeń alimentacyjnych, o których mowa w ust. 1 i 2, od osób, które zapewniają dziecku rodzinną pieczę zastępczą i jednocześnie ciąży na nich obowiązek alimentacyjny wobec tego dziecka.”;

23) w art. 38a w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) diagnozę pedagogiczną i psychologiczną dziecka, w tym dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, udziału w zajęciach rewalidacyjno-wychowawczych oraz konieczności objęcia dziecka pomocą profilaktyczno-wychowawczą lub resocjalizacyjną albo leczeniem i rehabilitacją.”;

24) w art. 38b po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Zarząd powiatu oraz odpowiednio zarząd województwa w związku przeprowadzonym postępowaniem kontrolnym, dotyczącym spraw związanych z opieką nad dziećmi, przeprowadza indywidualne rozmowy z dziećmi umieszczonymi w pieczy zastępczej, w tym zasięga opinii dzieci, w zakresie w jakim prowadzona jest kontrola, z uwzględnieniem ich wieku, możliwości intelektualnych oraz stopnia dojrzałości poznawczej.”;

25) po art. 38b dodaje się art. 38c-38e w brzmieniu:

„Art. 38c. 1. Minister właściwy do spraw rodziny tworzy rejestr centralny obejmujący:

- 1) wykaz dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej oraz osób, o których mowa w art. 37 ust. 2 i dzieci, o których mowa w art. 37b, z podziałem na dzieci i osoby umieszczone lub przebywające w poszczególnych formach rodzinnej pieczy zastępczej oraz poszczególnych formach instytucjonalnej pieczy zastępczej,;
- 2) wykaz osób posiadających pozytywną wstępną kwalifikację do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka;

- 3) wykaz kandydatów zakwalifikowanych do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka;
- 4) wykaz rodzin zastępczych z podziałem na rodziny zastępcze spokrewnione, niezawodowe albo zawodowe;
- 5) wykaz rodzinnych domów dziecka;
- 6) wykaz placówek opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych oraz interwencyjnych ośrodków preadpcyjnych;
- 7) wykaz osób usamodzielnianych.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko dziecka, osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2 oraz dziecka, o którym mowa w art. 37b;
- 2) adres miejsca zamieszkania dziecka, osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2 oraz dziecka, o którym mowa w art. 37b;
- 3) datę i miejsce urodzenia dziecka, osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2 oraz dziecka, o którym mowa w art. 37b;
- 4) numer PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL - numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość dziecka, osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2 oraz dziecka, o którym mowa w art. 37b, w przypadku, gdy taki posiada;
- 5) dane dotyczące sytuacji prawnej oraz aktualnego miejsca pobytu dziecka;
- 6) szczegółowy opis przebiegu pobytu dziecka w pieczy zastępczej, zawierający miejsca, daty, okresy i przyczyny zmiany miejsca pobytu dziecka w pieczy zastępczej;
- 7) dane o stanie zdrowia i rozwoju dziecka;
- 8) imiona i nazwiska rodziców dziecka, osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2 oraz dziecka, o którym mowa w art. 37b;
- 9) numery PESEL rodziców dziecka, osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2 oraz dziecka, o którym mowa w art. 37b;
- 10) daty urodzenia rodziców dziecka;
- 11) informacje na temat utrzymywania przez rodzinę biologiczną kontaktów z dzieckiem;
- 12) dane dotyczące sytuacji prawnej oraz aktualnego miejsca pobytu rodzeństwa dziecka.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data urodzenia;
- 3) numer PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL - numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) obywatelstwo;
- 5) adres miejsca zamieszkania;
- 6) stan cywilny;
- 7) wykształcenie;
- 8) zawód;
- 9) miejsce pracy;
- 10) źródła dochodu;
- 11) dane o warunkach mieszkaniowych;
- 12) dane niezbędne do stwierdzenia, że osoba może sprawować właściwą opiekę nad dzieckiem, wynikające z zaświadczenia lekarskiego oraz opinii, o których mowa art. 42 ust. 1 pkt 5;
- 13) oznaczenie organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, który przeprowadził wstępną kwalifikację;
- 14) data wstępnej kwalifikacji.

4. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data urodzenia;
- 3) numer PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL - numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) obywatelstwo;
- 5) adres miejsca zamieszkania;
- 6) stan cywilny;
- 7) wykształcenie;
- 8) zawód;
- 9) miejsce pracy;
- 10) źródła dochodu;
- 11) dane o warunkach mieszkaniowych;

- 12) dane niezbędne do stwierdzenia, że osoba może sprawować właściwą opiekę nad dzieckiem, w tym wynikające z zaświadczenia lekarskiego oraz opinii, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 5;
- 13) zakres ukończonych szkoleń;
- 14) oznaczenie organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, który wydał zaświadczenie kwalifikacyjne;
- 15) data wydania zaświadczenia kwalifikacyjnego;
- 16) maksymalna liczba dzieci, które można umieścić u danych kandydatów zakwalifikowanych do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, o których mowa w art. 37 ust. 2.

5. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data urodzenia;
- 3) numer PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL - numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) obywatelstwo;
- 5) adres miejsca zamieszkania;
- 6) stan cywilny;
- 7) wykształcenie;
- 8) zawód;
- 9) miejsce pracy;
- 10) źródła dochodu;
- 11) dane o warunkach mieszkaniowych;
- 12) dane niezbędne do stwierdzenia, że osoba może sprawować właściwą opiekę nad dzieckiem, w tym wynikające z zaświadczenia lekarskiego oraz opinii, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 5;
- 13) zakres ukończonych szkoleń;
- 14) oznaczenie organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, który wydał zaświadczenie kwalifikacyjne;
- 15) data wydania zaświadczenia kwalifikacyjnego;
- 16) liczbę umieszczonych dzieci i osób, o których mowa w art. 37 ust. 2;
- 17) informację o pełnieniu przez rodzinę zastępczą zawodową funkcji pogotowia rodzinnego lub funkcji rodziny zastępczej zawodowej specjalistycznej;

- 18) każdą sporządzoną ocenę okresową, o której mowa w art. 134;
- 19) informację o zaprzestaniu pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub o rozwiązaniu umowy o pełnienie funkcji rodziny zastępczej, w tym o dacie i okresie wypowiedzenia.

6. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data urodzenia;
- 3) numer PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL - numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) obywatelstwo;
- 5) adres miejsca zamieszkania;
- 6) stan cywilny;
- 7) wykształcenie;
- 8) zawód;
- 9) miejsce pracy;
- 10) źródła dochodu;
- 11) dane o warunkach mieszkaniowych;
- 12) dane niezbędne do stwierdzenia, że osoba może sprawować właściwą opiekę nad dzieckiem, wynikające z zaświadczenia lekarskiego oraz opinii, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 5;
- 13) zakres ukończonych szkoleń;
- 14) oznaczenie organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, który wydał zaświadczenie kwalifikacyjne;
- 15) data wydania zaświadczenia kwalifikacyjnego;
- 16) liczbą umieszczonych dzieci i osób, o których mowa w art. 37 ust. 2;
- 17) każda sporządzona ocena okresowa, o której mowa w art. 134;
- 18) informacja o rozwiązaniu umowy o prowadzenie rodzinnego domu dziecka, w tym dacie i okresie wypowiedzenia umowy.

7. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 6 zawiera następujące dane:

- 1) wykaz poszczególnych placówek i ośrodków;
- 2) typ poszczególnych placówek opiekuńczo-wychowawczych;
- 3) adres, adres poczty elektronicznej oraz numer telefonu poszczególnych placówek i ośrodków;

- 4) liczba miejsc w poszczególnych placówkach i ośrodkach wynikająca z zezwolenia wydanego przez wojewodę;
- 5) liczba dzieci umieszczonych w poszczególnych placówkach i ośrodkach, o których mowa w art. 37 ust. 2;
- 6) liczba wolnych miejsc w poszczególnych placówkach i ośrodkach;
- 7) informacja o likwidacji lub o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie poszczególnych placówek i ośrodków.

8. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data urodzenia;
- 3) numer PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL - numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) adres miejsca zamieszkania;
- 5) formy udzielonej pomocy.

9. Dane, o których mowa w:

- 1) ust. 2, do rejestru centralnego, wprowadza i aktualizuje starosta powiatu obowiązany do finansowania pobytu dziecka w pieczy zastępczej lub sąd, w zakresie posiadanych przez siebie danych;
- 2) ust. 3 i 4, do rejestru centralnego, wprowadza i aktualizuje organizator rodzinnej pieczy zastępczej, który przeprowadził wstępną kwalifikację kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka;
- 3) ust. 5 i 6, do rejestru centralnego, wprowadza i aktualizuje starosta powiatu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania rodziny zastępczej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka;
- 4) ust. 7, do rejestru centralnego, wprowadza i aktualizuje:
 - a) starosta właściwy ze względu na miejsce prowadzenia placówki opiekuńczo-wychowawczej w zakresie placówek opiekuńczo-wychowawczych,
 - b) marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce prowadzenia regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej lub interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego w zakresie odpowiednio placówek opiekuńczo-terapeutycznych lub interwencyjnych ośrodków preadopcyjnych,
 - c) wojewoda właściwy ze względu na miejsce prowadzenia placówki opiekuńczo-wychowawczych, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej lub

interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego w zakresie tworzenia i danych, o których mowa w ust. 7 pkt 4 i 7, dotyczących tych placówek i ośrodków;

5) ust. 8 do rejestru centralnego wprowadza starosta powiatu właściwego ze względu na miejsce osiedlenia się osoby usamodzielnianej.

10. Dane do rejestru wprowadza się i aktualizuje niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od powzięcia informacji wymagających wpisu lub aktualizacji.

11. Minister właściwy do spraw rodziny udostępnia dane z poszczególnych wykazów, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań ustawowych, następującym podmiotom:

- 1) podmiotowi prowadzącemu pracę z rodziną – dane z wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w celu realizacji zadań określonych w ustawie;
- 2) staroście, organizatorowi rodzinnej pieczy zastępczej i powiatowemu centrum pomocy rodzinie – dane z wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-7, w celu realizacji zadań określonych w ustawie;
- 3) wojewodzie – dane z wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 4-7, w celu realizacji zadań określonych w ustawie;
- 4) marszałkowi województwa dane z wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w celu realizacji zadań określonych w ustawie;
- 5) ośrodkowi adopcyjnemu i centralnemu bankowi danych – dane z wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w celu realizacji zadań określonych w ustawie;
- 6) sądowni – dane z wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 3-6, w celu umieszczenia małoletniego w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka albo w instytucjonalnej pieczy zastępczej oraz w celu uregulowania sytuacji prawnej dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej i oceny zasadności dalszego pobytu dziecka w pieczy zastępczej;
- 7) organowi właściwemu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, i wojewodzie – dane z wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o przyznanie świadczenia wychowawczego, osób pobierających świadczenie wychowawcze oraz członków ich rodzin;
- 8) organowi właściwemu, o którym mowa w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, i wojewodzie – dane z wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt. 1, w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających

- się o świadczenia rodzinne, osób pobierających świadczenia rodzinne oraz członków ich rodzin;
- 9) organowi właściwemu wierzyciela, o którym mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów – dane z wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o świadczenia z funduszu alimentacyjnego, osób pobierających świadczenia z funduszu alimentacyjnego oraz członków ich rodzin;
 - 10) jednostkom organizacyjnym pomocy społecznej prowadzonym przez jednostki samorządu terytorialnego – dane z wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 7, w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o świadczenia z pomocy społecznej, osób pobierających świadczenia z pomocy społecznej oraz członków ich rodzin, a także osób obowiązanych do ponoszenia odpłatności za świadczenia z pomocy społecznej;
 - 11) powiatowym urządowi pracy – dane z wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o pomoc w związku z art. 66m ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

12. Dostęp do danych gromadzonych w rejestrze jest ograniczony i przysługuje wyłącznie ministrowi właściwemu do spraw rodziny oraz podmiotom, wymienionym w ust. 11.

13. Dane, o których mowa w ust. 2-8, mogą być przetwarzane przez ministra właściwego do spraw rodziny, podmiot prowadzący pracę z rodziną, starostę, organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, powiatowe centrum pomocy rodzinie, wojewodę, marszałka województwa, ośrodek adopcyjny, centralny bank danych i sąd w celu realizacji zadań wynikających z ustawy oraz przez organy, o których mowa w ust. 9 pkt 7-10 w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się odpowiednio o przyznanie świadczenia wychowawczego, świadczeń rodzinnych, świadczenia z funduszu alimentacyjnego, świadczeń z pomocy społecznej oraz osób pobierających te świadczenia, a także członków ich rodzin, a także przez urzędy pracy w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o pomoc w związku z art. 66m ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

14. Osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5 i 7, są obowiązane do poinformowania odpowiednio organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, który przeprowadził wstępną kwalifikację kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka albo starosty powiatu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania rodziny zastępczej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka o każdej zmianie danych, o których mowa odpowiednio w ust. 4-6, oraz do przedstawiania, co 2 lata, zaświadczenia lekarskiego o stanie zdrowia, wystawionego przez lekarza podstawowej opieki zdrowotnej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej, zaświadczenia lekarskiego wystawionego przez lekarza psychiatrę oraz opinii o posiadaniu predyspozycji i motywacji do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, wystawionej przez psychologa.

15. W przypadku, gdy w dotychczasowej rodzinie zastępczej lub w dotychczasowym rodzinnym domu dziecka przebywa wyłącznie osoba pełnoletnia, o której mowa w art. 37 ust. 2 lub wyłącznie osoba pełnoletnia, o której mowa w art. 37 ust. 2 wraz z dzieckiem, o którym mowa w art. 37b, rodzina zastępcza i prowadzący rodzinny dom dziecka nie podlegają obowiązkowi dostarczania dokumentacji, o której mowa w ust. 14.

Art. 38d. Minister właściwy do spraw rodziny zapewnia system teleinformatyczny, za pomocą którego wprowadzane są dane do rejestru, o którym mowa w art. 38c ust. 1, i udostępniane są dane z tego rejestru.

Art. 38e. 1. W celu wspierania zaspokajania potrzeb intelektualnych, emocjonalnych i społecznych dziecka umieszczonego w placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej może ono zostać objęte opieką rodziny zaprzyjaźnionej.

2. Pełnienie funkcji rodziny zaprzyjaźnionej może zostać powierzone osobie która:

1) nie jest i nie była pozbawiona władzy rodzicielskiej oraz władza rodzicielska nie jest jej zawieszona ani ograniczona;

2) wypełnia obowiązek alimentacyjny – w przypadku, gdy taki obowiązek w stosunku do niej wynika z tytułu egzekucyjnego;

3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;

4) daje rękojmię należytego sprawowania opieki nad dzieckiem, co zostanie stwierdzone przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej na podstawie przeprowadzonego wywiadu.

3. Warunkiem pełnienia funkcji rodziny zaprzyjaźnionej jest jej akceptacja odpowiednio przez dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, w których dziecko jest umieszczone.”;

26) w art. 42:

a) w ust. 1 w pkt 5 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) zaświadczeniem lekarskim o stanie zdrowia wystawionym przez lekarza podstawowej opieki zdrowotnej, zaświadczeniem lekarskim wystawionym przez lekarza psychiatrę oraz”;

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Starosta lub organizator rodzinnej pieczy zastępczej przetwarza następujące informacje dotyczące kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej oraz kandydatów do prowadzenia rodzinnego domu dziecka, a także rodzin zastępczych oraz osób prowadzących rodzinne domy dziecka:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) obywatelstwo;
- 3) adres miejsca zamieszkania i pobytu;
- 4) stan cywilny;
- 5) pozbawienie, zawieszenie lub ograniczenie władzy rodzicielskiej;
- 6) wykształcenie;
- 7) zawód;
- 8) miejsce pracy;
- 9) warunki mieszkaniowe;
- 10) źródła dochodu;
- 11) informację o wypełnianiu obowiązku alimentacyjnego;
- 12) informację o zdolności do czynności prawnych;
- 13) dane o stanie zdrowia niezbędne do stwierdzenia, że osoba może sprawować właściwą opiekę nad dzieckiem, wynikające z zaświadczenia lekarskiego o stanie zdrowia wystawionego przez lekarza podstawowej opieki zdrowotnej oraz z zaświadczenia lekarskiego wystawionego przez lekarza psychiatrę;

- 14) opinię o posiadaniu predyspozycji i motywacji do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka wystawioną przez psychologa;
 - 15) informację o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego;
 - 16) informację o figurowaniu lub niefigurowaniu w bazie danych Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym;
 - 17) informację o dzieciach pozostających na utrzymaniu, w tym pod władzą rodzicielską.”;
- 27) art. 43 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 43. 1. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej, na wniosek kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, przeprowadza, na podstawie oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 7a i 42 ust. 1 i 2, wstępną kwalifikację kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka. Pozytywna wstępna kwalifikacja jest ważna przez okres dwóch lat liczonych od dnia jej wydania.
2. W przypadku wydania negatywnej wstępnej kwalifikacji, kwalifikacja ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn wydania negatywnej kwalifikacji i ewentualnym wskazaniem obszarów wymagających poprawy, z jednoczesnym pouczeniem strony o przysługującym prawie złożenia skargi do sądu administracyjnego.
3. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej, na wniosek kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka posiadającego pozytywną wstępną kwalifikację kieruje go na szkolenie, o którym mowa w art. 44 ust. 1.
4. Wstępna kwalifikacja, o której mowa w ust. 1, lub szkolenie, o którym mowa w art. 44 ust. 1, mogą być przeprowadzane przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej innego niż organizator rodzinnej pieczy zastępczej właściwy ze względu na miejsca zamieszkania kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka.”;
- 28) art. 45 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 45. 1. Na wniosek kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu

dziecka, posiadającego świadectwo ukończenia szkolenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1, organizator rodzinnej pieczy zastępczej, który przeprowadził wstępną kwalifikację kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, wydaje zaświadczenie kwalifikacyjne zawierające potwierdzenie ukończenia tego szkolenia oraz spełniania warunków, o których mowa w art. 42.

2. W przypadku odmowy wydania zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, odmowa ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn odmowy i ewentualnym wskazaniem obszarów wymagających poprawy, z jednoczesnym pouczeniem strony o przysługującym prawie złożenia skargi do sądu administracyjnego.

29) uchyla się art. 46;

30) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Art. 52. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, liczbę godzin i zakres programowy szkoleń dla kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, biorąc pod uwagę specyfikę zadań opiekuńczo-wychowawczych dla poszczególnych form rodzinnej pieczy zastępczej, konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu sprawowanej pieczy zastępczej, a także mając na uwadze możliwość umieszczenia w rodzinnej pieczy zastępczej dzieci na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2016 r. poz. 1654 oraz z 2017 r. poz. 773) lub legitymujących się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności oraz specyfikę zadań opiekuńczo-wychowawczych dla poszczególnych form rodzinnej pieczy zastępczej.”;

31) w art. 53 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W rodzinie zastępczej zawodowej lub rodzinie zastępczej niezawodowej, w tym samym czasie, może przebywać łącznie nie więcej niż 3 dzieci, w tym dzieci, o których mowa w art. 37b, lub osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2.”;

32) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Art. 53a. Rodziny zastępcze zawodowe organizuje powiat lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190.”;

33) w art. 54:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Z rodziną zastępczą niezawodową spełniającą warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, posiadającą opinię koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej oraz co najmniej 3-letnie doświadczenie jako rodzina zastępcza, prowadzący rodzinny dom dziecka lub pełniący funkcję dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił organizowanie rodzin zastępczych zawodowych na podstawie art. 190, zawiera, na wniosek tej rodziny, umowę o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej.
2. Z rodziną zastępczą niezawodową spełniającą warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, posiadającą pozytywną opinię koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił organizowanie rodzin zastępczych zawodowych na podstawie art. 190, może zawrzeć, na wniosek tej rodziny, umowę o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej.”,

b) w ust. 3 pkt 12a otrzymuje brzmienie:

- „12a) wysokość kosztów utrzymania i eksploatacji, w tym bieżącej konserwacji, lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, w którym ma być pełniona funkcja rodziny zastępczej;”,

c) ust. 3a i 3b otrzymują brzmienie:

„3a. Umowa, o której mowa w ust. 1 i 2, może być zawarta przez starostę powiatu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania rodziny zastępczej niezawodowej lub przez starostę powiatu obowiązanego do finansowania pobytu dziecka w pieczy zastępczej.

3b. W przypadku, gdy w rodzinie zastępczej umieszczone są dzieci z różnych powiatów obowiązanych do finansowania pobytu dziecka w pieczy zastępczej, umowa, może być zawarta przez starostę po uprzednim zawarciu porozumienia starostów powiatów obowiązanych do finansowania pobytu dziecka w pieczy zastępczej.”,

d) uchyla się ust. 3c,

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Umowa ulega rozwiązaniu, w przypadku, gdy rodzina zastępcza zawodowa zmieni miejsce sprawowania pieczy zastępczej, opuszczając terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że starosta postanowi inaczej lub zmiana miejsca sprawowania pieczy zastępczej jest związana z wyjazdem wakacyjnym.”,

f) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu

„7a. W przypadku odmowy zawarcia umowy, w sytuacji o której mowa w ust. 2, odmowa ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn odmowy.

7b. Minimalny okres wypowiedzenia umowy wynosi 3 miesiące.”;

34) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. 1. Z kandydatami spełniającymi warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, na ich wniosek, starosta każdego powiatu, bez względu na miejsce zamieszkania lub podmiot, któremu powiat zlecił organizowanie rodzin zastępczych zawodowych na podstawie art. 190, może zawierać umowy o utworzeniu rodziny zastępczej zawodowej. Do umowy przepisy art. 54 ust. 3-8 stosuje się odpowiednio.

2. Z kandydatami spełniającymi warunki do prowadzenia rodzinnego domu dziecka, na ich wniosek, starosta każdego powiatu, bez względu na miejsce zamieszkania, lub podmiot, któremu powiat zlecił organizowanie rodzinnych domów dziecka na podstawie art. 190 może zawierać umowy o prowadzenie rodzinnego domu dziecka. Do umowy przepisy art. 62 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.”,

3. Rodzinie zastępczej zawodowej lub prowadzącemu rodzinny dom dziecka, o których mowa w ust. 1 i 2, do czasu umieszczenia pierwszego dziecka w celu sprawowania nad nim pieczy zastępczej, wynagrodzenie nie przysługuje, chyba że umowa stanowi inaczej.”;

35) w art. 57 :

a) ust. 1a i 2 otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku, gdy w rodzinie zastępczej zawodowej lub rodzinie zastępczej niezawodowej przebywa więcej niż 3 dzieci, na wniosek rodziny zastępczej, starosta lub, w przypadku rodziny zastępczej zawodowej, podmiot, któremu powiat zlecił organizowanie rodzin zastępczych zawodowych na podstawie art. 190, zatrudnia osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich. Przepisy art. 64 ust. 3-6 stosuje się.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek rodziny zastępczej zawodowej lub rodziny zastępczej niezawodowej, starosta lub, w przypadku rodziny zastępczej zawodowej, podmiot, któremu powiat zlecił organizowanie rodzin zastępczych zawodowych na podstawie art. 190, „może zatrudnić osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich. Przepisy art. 64 ust. 3-6 stosuje się odpowiednio.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku odmowy przyznania pomocy w formie zatrudnienia osoby do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich, w sytuacji o której mowa w ust. 2, odmowa ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn odmowy.”;

36) w art. 61 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W rodzinnym domu dziecka, w tym samym czasie, może przebywać łącznie nie więcej niż 8 dzieci, w tym, osób, o których mowa w art. 37 ust. 2 oraz ich dzieci, o których mowa w art. 37b.”;

37) w art. 61a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Z rodziną zastępczą zawodową, w której wychowuje się co najmniej 6 dzieci, spełniającą warunki do prowadzenia rodzinnego domu dziecka oraz posiadającą co najmniej 3-letnie doświadczenie jako rodzina zastępcza zawodowa, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił, na podstawie art. 190, organizowanie rodzinnego domu dziecka, zawiera, na wniosek tej rodziny, umowę o prowadzenie rodzinnego domu dziecka.

2. Z rodziną zastępczą niezawodową lub zawodową spełniającą warunki do prowadzenia rodzinnego domu dziecka starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił, na podstawie art. 190, organizowanie rodzinnego domu dziecka, może zawrzeć, na wniosek tej rodziny, umowę o prowadzenie rodzinnego domu dziecka.

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku odmowy zawarcia umowy, w sytuacji, o której mowa w ust. 2, odmowa ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn odmowy.”;

38) w art. 62:

a) w ust. 2:

- pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) wysokość kosztów utrzymania i eksploatacji, w tym bieżącej konserwacji, lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, w którym ma być prowadzony rodzinny dom dziecka;”;

- pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) wysokość i warunki przyznawania środków finansowych na remonty, modernizacje lub pokrycie kosztów związanych ze zmianą lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, w którym ma być prowadzony rodzinny dom dziecka;”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Minimalny okres wypowiedzenia umowy wynosi 3 miesiące.”;

39) w art. 64 po ust. 5b dodaje się ust. 5c w brzmieniu:

„5c. W przypadku odmowy przyznania pomocy w formie zatrudnienia osoby do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich, w sytuacji, o której mowa w ust. 1, odmowa ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn odmowy.”;

40) w art. 75 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wysokość wynagrodzeń, o których mowa w art. 85 ust. 6 i 7, przysługujących rodzinie pomocowej oraz sposób wypłaty;”;

41) w art. 76 w ust. 4 uchyla się pkt 4;

42) w art. 78 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiada co najmniej wykształcenie wyższe;”;

b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) daje rękojmię należytej realizacji zadań koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej.”;

43) w art. 83:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rodzina zastępcza niezawodowa i zawodowa może otrzymywać środki finansowe na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego w wysokości odpowiadającej kosztom ponoszonym przez rodzinę zastępczą niezawodową albo zawodową na czynsz, opłaty z tytułu najmu, opłaty za energię elektryczną i ciepłą, opał, wodę, gaz, odbiór nieczystości stałych i płynnych,

dźwig osobowy, antenę zbiorczą, abonament telewizyjny i radiowy, usługi telekomunikacyjne oraz związanym z kosztami eksploatacji, w tym bieżącej konserwacji, obliczonym przez podzielenie łącznej kwoty tych kosztów przez liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu lub domu jednorodzinnym i pomnożenie przez liczbę dzieci i osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2, umieszczonych w rodzinie zastępczej wraz z osobami tworzącymi tę rodzinę zastępczą.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rodzinie zastępczej zawodowej starosta może raz do roku przyznać świadczenie na pokrycie kosztów związanych z przeprowadzeniem remontu lub modernizacji lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego.”;

44) w art. 84 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, w którym jest prowadzony rodzinny dom dziecka, w wysokości odpowiadającej kosztom ponoszonym przez rodzinny dom dziecka na czynsz, opłaty z tytułu najmu, opłaty za energię elektryczną i ciepłą, opał, wodę, gaz, odbiór nieczystości stałych i płynnych, dźwig osobowy, antenę zbiorczą, abonament telewizyjny i radiowy, usługi telekomunikacyjne oraz związanym z kosztami eksploatacji, w tym bieżącej konserwacji, obliczonym przez podzielenie łącznej kwoty tych kosztów przez liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu lub domu jednorodzinnym i pomnożenie przez liczbę dzieci i osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2, umieszczonych w rodzinnym domu dziecka wraz z prowadzącym rodzinny dom dziecka;

2) pokrycie kosztów związanych z remontem, modernizacją lub ze zmianą lokalu w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, w którym jest prowadzony rodzinny dom dziecka - do wysokości środków określonych w umowie, o której mowa w art. 62;”;

45) w art. 85:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Rodzinie zastępczej zawodowej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka przysługuje miesięczne wynagrodzenie nie niższe niż kwota minimalnego

wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2017 r. poz. 847).

2. Rodzinie zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego przysługuje miesięczne wynagrodzenie nie niższe niż 124% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.”,

b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Rodzina zastępcza zawodowa oraz prowadzący rodzinny dom dziecka, za czas sprawowania funkcji rodziny pomocowej, otrzymuje miesięczne wynagrodzenie w wysokości nie niższej niż 20% otrzymywanego miesięcznie wynagrodzenia z tytułu pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka.

7. Rodzina zastępcza niezawodowa oraz małżonkowie lub osoba, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 2, za czas sprawowania funkcji rodziny pomocowej otrzymują miesięczne wynagrodzenie w wysokości nie niższej niż 20% kwoty, o której mowa w ust. 1 pkt 1.”;

46) w art. 87:

a) dodaje się ust. 1c-1h w brzmieniu:

„1c. Dodatek wychowawczy w części odpowiadającej do 80% jego wysokości wypłacany jest rodzinie zastępczej lub prowadzącemu rodzinny dom dziecka. Pozostała część dodatku wychowawczego w wysokości co najmniej 20% gromadzona jest przez starostę, na wyodrębnionym rachunku bankowym, dla dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej.

1d. Na wniosek rodziny zastępczej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka część dodatku gromadzonego dla dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej, może być wyższa, niż 20%, odpowiednio z jednoczesnym obniżeniem części wypłacanej rodzinie zastępczej lub prowadzącemu rodzinny dom dziecka.

1e. Środki, o których mowa w ust. 1c, zgromadzone dla dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej, na wyodrębnionym rachunku bankowym, wypłaca się wraz z odsetkami bankowymi:

- 1) dziecku opuszczającemu pieczę zastępczą, lub jego przedstawicielowi ustawowemu;
- 2) osobie usamodzielnianej.

1f. Środki, o których mowa w ust. 1c, zgromadzone dla dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej, na wyodrębnionym rachunku bankowym, wypłaca się na podstawie decyzji wydanej przez starostę na wniosek osoby, o której mowa w ust. 1e.

1g. W przypadku, o którym mowa w ust. 1e pkt 1 środki, o których mowa w ust. 1c, zgromadzone dla dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej, na wyodrębnionym rachunku bankowym, wypłaca się po upływie roku od dnia opuszczenia pieczy zastępczej, w przypadku, gdy dziecko to nie zostało ponownie umieszczone w pieczy zastępczej.

1h. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania rodziny zastępczej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka, a także zmiany miejsca lub formy sprawowania pieczy zastępczej nad dzieckiem lub zmiany w zakresie umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej, środki, o których mowa w ust. 1c, gromadzone dla dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej na wyodrębnionym rachunku bankowym, przekazywane są do starosty właściwego odpowiednio ze względu na miejsce zamieszkania rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka lub pobytu dziecka w pieczy zastępczej.”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 1 i 3;

47) w art. 88 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Świadczenia, dodatki i dofinansowanie do wypoczynku, o których mowa w art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 i art. 84, są udzielane na wniosek odpowiednio rodziny zastępczej, rodziny pomocowej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej jest obowiązany pouczyć rodzinę zastępczą i osobę prowadzącą rodzinny dom dziecka o przysługujących jej świadczeniach niezwłocznie po uzyskaniu informacji o tym, że posiadają oni odpowiednio status rodziny zastępczej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka.”;

48) w art. 93 uchyla się ust. 3b;

49) w art. 95:

a) ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

„1. W placówce opiekuńczo-wychowawczej są umieszczane dzieci powyżej 10. roku życia, wymagające szczególnej opieki lub mające trudności w przystosowaniu się do życia w rodzinie.

2. Umieszczenie dziecka poniżej 10. roku życia w placówce opiekuńczo-wychowawczej jest możliwe w przypadku, gdy w danej placówce opiekuńczo-wychowawczej umieszczona jest matka lub ojciec tego dziecka.

3. W placówce opiekuńczo-wychowawczej można umieścić, w tym samym czasie, łącznie nie więcej niż 14 dzieci, w tym osób, o których mowa w art. 37 ust. 2 oraz ich dzieci, o których mowa w art. 37b.”,

b) w ust. 3a:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku, gdy umieszczone w placówce opiekuńczo-wychowawczej dziecko lub osoba, która osiągnęła pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o której mowa w art. 37 ust. 2, zostały umieszczone w:”,

- uchyla się pkt 1 i 3,

c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 3a, wojewoda wydaje w drodze decyzji na wniosek placówki opiekuńczo-wychowawczej. Decyzje wydawane w pierwszej instancji są ostateczne.”,

d) uchyla się ust. 4 i 4a;

50) w art. 97:

a) ust. 1a i 1b otrzymują brzmienie:

„1a. W przypadku zapewnienia wspólnej obsługi placówek opiekuńczo-wychowawczych, na podstawie przepisów o samorządzie powiatowym, placówką opiekuńczo-wychowawczą może kierować dyrektor jednostki obsługującej, która prowadzi wspólną obsługę, przy pomocy wyznaczonego w poszczególnych placówkach opiekuńczo-wychowawczych wychowawcy.

1b. W przypadku zlecenia realizacji obsługi placówek opiekuńczo-wychowawczych, na podstawie art. 94 ust. 1, placówką opiekuńczo-wychowawczą może kierować dyrektor podmiotu, któremu zlecono realizację, przy pomocy wyznaczonego w poszczególnych placówkach opiekuńczo-wychowawczych wychowawcy.”,

b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dyrektorem placówki opiekuńczo-wychowawczej może być osoba, która:”,

c) uchyla się ust. 4;

51) w art. 98:

a) w ust. 1 w pkt 1:

- lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) na kierunku pedagogika, pedagogika specjalna, psychologia, praca socjalna, nauki o rodzinie lub na innym kierunku, którego program obejmuje resocjalizację, pracę socjalną, pedagogikę opiekuńczo-wychowawczą,

b) na dowolnym kierunku, uzupełnione studiami podyplomowymi w zakresie psychologii, pedagogiki, nauk o rodzinie lub resocjalizacji, albo”,

- dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) na dowolnym kierunku oraz przygotowanie pedagogiczne uprawniające do wykonywania zawodu nauczyciela;”,

b) uchyla się ust. 2;

52) w art. 99 uchyla się ust. 2 i 3;

53) w art. 101 w ust. 1 uchyla się pkt 4;

54) uchyla się art. 102;

55) w art. 106:

a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Wniosek wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 4, wojewoda przekazuje do wiadomości ministra właściwego do spraw rodziny.

6b. Wojewoda może wydać zezwolenie na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej, uwzględniając wytyczne wydawane przez ministra właściwego do spraw rodziny, dotyczące tworzenia instytucjonalnej pieczy zastępczej.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a–8c w brzmieniu:

„8a. Zmiana siedziby placówki opiekuńczo-wychowawczej wymaga zmiany decyzji zezwalającej na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej. Przepisy ust. 4 pkt 2 lit. a, d, e, f, g i h oraz ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

8b. Zmiana formy placówki opiekuńczo-wychowawczej wymaga zmiany decyzji zezwalającej na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej. Przepisy ust. 4 pkt 2 lit. g i h stosuje się odpowiednio.

8c. Wojewoda zatwierdza zmiany w statucie placówki opiekuńczo-wychowawczej i w regulaminie organizacyjnym placówki opiekuńczo-wychowawczej.”,

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Wojewoda cofa zezwolenie na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej:

1) po bezskutecznym upływie dodatkowego terminu, o którym mowa w ust. 9 pkt 2;

2) w szczególnie uzasadnionych przypadkach, jeżeli dobro dzieci umieszczonych w placówce opiekuńczo-wychowawczej jest zagrożone;

3) w przypadku rozwiązania umowy, na podstawie której powiat zlecił prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej.”

d) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. W przypadku, o którym mowa w ust. 10 pkt 2 cofnięcie zezwolenia następuje niezwłocznie, bez konieczności przeprowadzenia procedur, o których mowa w ust. 9 i 10, a wojewoda wydając decyzję nadaje jej rygor natychmiastowej wykonalności.”;

e) uchyla się ust. 11,

f) dodaje się ust. 12 i 13 w brzmieniu:

„12. Zezwolenie lub odmowa wydania zezwolenia, cofnięcie zezwolenia, oraz zmiana decyzji, o której mowa w ust. 8a i 8b, zatwierdzenie zmiany statutu placówki opiekuńczo-wychowawczej, o którym mowa w ust. 8c, wydawane są z uwzględnieniem wytycznych wydawanych przez ministra właściwego do spraw rodziny, w drodze decyzji. Decyzje wydawane w pierwszej instancji są ostateczne.

13. W decyzji cofającej zezwolenie, o której mowa w ust. 10 i 10a, wojewoda, biorąc pod uwagę możliwości powiatu oraz potrzeby dzieci umieszczonych w likwidowanych placówkach opiekuńczo-wychowawczych, wyznacza staroście termin na zapewnienie dzieciom umieszczonym w tych placówkach właściwej pieczy zastępczej.”;

56) w art. 107 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zgoda lub odmowa wydania zgody, o której mowa w ust. 1, wydawane są z uwzględnieniem wytycznych wydawanych przez ministra właściwego do spraw rodziny, w drodze decyzji.”;

57) po art. 107 dodaje się art. 107a i 107b w brzmieniu:

„Art. 107a. W przypadku wydania przez wojewodę decyzji o cofnięciu zezwolenia, o którym mowa w art. 106 ust. 10, lub decyzji wyrażającej zgodę na likwidację placówki opiekuńczo-wychowawczej, o której mowa w art. 107 ust. 1, starosta zapewnia właściwą pieczę zastępczą dzieciom z tej placówki.

Art. 107b. W przypadku wydania przez wojewodę decyzji o cofnięciu zezwolenia, o którym mowa w art. 106 ust. 10, lub decyzji wyrażającej zgodę na likwidację placówki opiekuńczo-wychowawczej, o której mowa w art. 107 ust. 1, wojewoda:

1) do czasu zapewnienia dzieciom umieszczonym w tej placówce opiekuńczo-wychowawczej opieki i wychowania w rodzinnych formach pieczy zastępczej albo w innej placówce opiekuńczo-wychowawczej – dokonuje w wykazie, o którym mowa w art. 38c ust. 1 pkt 6, adnotacji, że placówka opiekuńczo-wychowawcza jest w stanie likwidacji;

2) w przypadku zapewnienia dzieciom umieszczonym w tej placówce opiekuńczo-wychowawczej opieki i wychowania w rodzinnych formach pieczy zastępczej albo w innej placówce opiekuńczo-wychowawczej – wykreśla placówkę opiekuńczo-wychowawczą z wykazu placówek, o którym mowa w art. 38c ust. 1 pkt 6.”;

58) w art. 109:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewoda, uwzględniając specyfikę i zadania regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, może zezwolić, z uwzględnieniem wytycznych wydawanych przez ministra właściwego do spraw rodziny, na umieszczenie większej liczby dzieci, nie więcej jednak niż 45.”,

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 3, wydawane jest w drodze decyzji.

Decyzje wydawane w pierwszej instancji są ostateczne.

5. Przed wydaniem zezwolenia, o którym mowa w ust. 3 wojewoda informuje o podejmowanych czynnościach ministra właściwego do spraw rodziny.”;

59) w art. 111:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym, w tym samym czasie, można umieścić nie więcej niż 20 dzieci, z zastrzeżeniem ust. 2a.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku, gdy do sądu został złożony wniosek o przysposobienie dziecka umieszczonego w interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym i dziecko, na skutek orzeczenia sądu o osobistej styczności w formie pieczy nad dzieckiem przebywa u przysposabiającego, dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego może, pomimo przekroczenia dopuszczalnej liczby dzieci w ośrodku, przyjąć kolejne dziecko.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pobyt dziecka w interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym nie może trwać dłużej niż do ukończenia przez dziecko pierwszego roku życia, chyba że rodzic dziecka wystąpił do sądu o przywrócenie władzy rodzicielskiej albo do sądu został złożony wniosek o przysposobienie dziecka.”;

60) uchyla się art. 114-121;

61) w art. 128 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy w dotychczasowej rodzinie zastępczej lub w dotychczasowym rodzinnym domu dziecka przebywa wyłącznie osoba pełnoletnia, o której mowa w art. 37 ust. 2 lub wyłącznie osoba ta wraz z dzieckiem, o którym mowa w art. 37b.”;

62) art. 135 otrzymuje brzmienie:

„Art. 135. W placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej albo interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym zespół do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka, zwany dalej „zespołem”, ocenia sytuację umieszczonego dziecka.”;

63) uchyla się art. 139;

64) w art. 139a:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do zadań organizatora rodzinnej pieczy zastępczej oraz zespołu do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka umieszczonego w instytucjonalnej pieczy zastępczej należy także:”,

b) ust. 2-5 otrzymują brzmienie:

„2. Sporządzając opinię, o której mowa w ust. 1 pkt 1, organizator rodzinnej pieczy zastępczej oraz zespół do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka umieszczonego w instytucjonalnej pieczy zastępczej biorą pod uwagę opinię odpowiednio opiekuna

prawnego lub osoby sprawującej faktyczną opiekę nad dzieckiem, a także konieczność zagwarantowania, że przysposobienie leży w najlepszym interesie dziecka.

3. Sporządzając opinię, o której mowa w ust. 1 pkt 3, organizator rodzinnej pieczy zastępczej oraz zespół do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka umieszczonego w instytucjonalnej pieczy zastępczej biorą pod uwagę opinię odpowiednio opiekuna prawnego lub opiekuna faktycznego dziecka, a także, w szczególności, możliwość zapewnienia dziecku stabilnego, rodzinnego środowiska wychowawczego, w tym zastępczego, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Sporządzając opinię, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, organizator rodzinnej pieczy zastępczej oraz zespół do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka umieszczonego w instytucjonalnej pieczy zastępczej biorą pod uwagę w szczególności więzi między rodzeństwem.

5. Opinie, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, organizator rodzinnej pieczy zastępczej oraz zespół do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka umieszczonego w instytucjonalnej pieczy zastępczej przekazuje właściwemu ośrodkowi adopcyjnemu.”,

c) dodaje się ust. 6-8 w brzmieniu:

„6. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej oraz zespół do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka umieszczonego w instytucjonalnej pieczy zastępczej są obowiązani do podejmowania wszelkich działań służących połączeniu rodzeństwa umieszczonego w pieczy zastępczej, w szczególności w rodzinnych formach pieczy zastępczej.

7. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej oraz zespół do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka umieszczonego w instytucjonalnej pieczy zastępczej informuje wojewodę o podejmowanych działaniach w sytuacji rozdzielonego rodzeństwa w pieczy zastępczej.

8. Wojewoda monitoruje podejmowane działania, o których mowa w ust. 6.”;

65) art. 139b otrzymuje brzmienie:

„Art. 139b. Do ocen oraz zastrzeżeń, o których mowa w niniejszym rozdziale, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem przepisów dotyczących obliczania terminów i przywrócenia terminu.”;

66) w art.140 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Pomoc na usamodzielnienie i pomoc na zagospodarowanie może zostać przyznana przez starostę, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, na pokrycie

wydatków związanych z usamodzielnieniem lub zagospodarowaniem, osobie, o której mowa w art. 37 ust. 2, przed opuszczeniem przez nią rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, po zasięgnięciu opinii opiekuna usamodzielnienia.

1b. Przyznanie lub odmowa przyznania pomocy, o której mowa w ust. 1a, następuje w drodze decyzji.”;

67) w art. 141:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pomoc na kontynuowanie nauki, na usamodzielnienie oraz na zagospodarowanie jest przyznawana osobie usamodzielnianej, która przebywała w pieczy zastępczej przez okres co najmniej roku.”;

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do okresu pobytu w pieczy zastępczej, o którym mowa w ust. 1, wlicza się również.”;

68) uchyla się art. 142;

69) w art. 143 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wniosek o przyznanie pomocy prawnej i psychologicznej składa się w powiecie właściwym ze względu na miejsce osiedlenia się osoby usamodzielnianej.”;

70) w art. 145 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Warunkiem przyznania pomocy na kontynuowanie nauki i na usamodzielnienie jest złożenie wniosku oraz posiadanie zatwierdzonego indywidualnego programu usamodzielnienia, określającego w szczególności:

1) zakres współdziałania osoby usamodzielnianej z opiekunem usamodzielnienia;

2) współdziałanie i wspieranie osoby usamodzielnianej w kontaktach z rodziną i środowiskiem;

3) uzyskanie wykształcenia zgodnego z możliwościami i aspiracjami osoby usamodzielnianej;

4) uzyskanie kwalifikacji zawodowych;

5) pomoc w ustaleniu uprawnień do ubezpieczenia zdrowotnego;

6) osiedlenie się osoby usamodzielnianej w powiecie innym niż miejsce zamieszkania przed umieszczeniem w placówce;

7) pomoc w uzyskaniu odpowiednich warunków mieszkaniowych, w szczególności przez:

a) umożliwienie zamieszkania w mieszkaniu chronionym przez czas określony,

b) całkowite lub częściowe pokrycie wydatków związanych z wynajmem pokoju,

c) ułatwienie uzyskania mieszkania socjalnego z zasobów gminy,

d) umożliwienie osobie usamodzielnianej uczącej się w szkole ponadpodstawowej zamieszkania w bursie lub internacie do czasu ukończenia nauki,

e) całkowite lub częściowe pokrycie osobie usamodzielnianej studiującej w szkole wyższej wydatków związanych z zakwaterowaniem;

8) podjęcia zatrudnienia;

9) pomocy w uzyskaniu przysługujących świadczeń.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W indywidualnym programie usamodzielnienia należy uwzględnić plan podejmowanych działań oraz terminy ich realizacji.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do zadań opiekuna usamodzielnienia należy:

1) zaznajomienie się z dokumentacją i drogą życiową osoby usamodzielnianej;

2) opracowanie i modyfikowanie wspólnie z osobą usamodzielnianą indywidualnego programu usamodzielnienia;

3) współpraca z rodziną osoby usamodzielnianej oraz ze środowiskiem lokalnym, w szczególności ze szkołą oraz gminą.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Indywidualny program usamodzielnienia jest opracowywany przez osobę usamodzielnianą, wspólnie z opiekunem usamodzielnienia, co najmniej na miesiąc przed osiągnięciem przez osobę usamodzielnianą pełnoletności, a następnie jest zatwierdzany, w drodze decyzji przez kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Osoba usamodzielniana, wspólnie z opiekunem usamodzielnienia, może dokonać zmian w indywidualnym programie usamodzielnienia w przypadku zmiany sytuacji życiowej tej osoby. Zmiany programu wymagają zatwierdzenia, w drodze decyzji, przez kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie.”;

71) w art. 146:

a) w ust.1:

- uchyla się pkt 2,
- dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) na kursach i innych formach kształcenia prowadzonych przez Ochotnicze Hufce Pracy, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, jeśli ich ukończenie jest zgodne z indywidualnym programem usamodzielnienia.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pomoc, o której mowa w ust. 1, przyznaje się na czas nauki:

- 1) w szkole – do końca roku szkolnego, w którym kończy naukę,
- 2) w uczelni – do 30. września roku, w którym kończy naukę
– nie dłużej jednak niż do ukończenia przez osobę usamodzielnianą 25. roku życia.”;

72) w art. 148 dodaje się ust. 3-6 w brzmieniu:

„3. Zawieszenie pomocy może nastąpić na okres nie dłuższy niż rok.

4. W przypadku zawieszenia pomocy osoba usamodzielniana, wraz z opiekunem usamodzielnienia, odnotowuje w indywidualnym programie usamodzielnienia przyczyny zawieszenia oraz określa sposób postępowania mającego na celu kontynuację realizacji indywidualnego programu usamodzielniania.

5. Zmiana indywidualnego programu usamodzielnienia, dokonana w związku z zawieszeniem pomocy, wymaga zatwierdzenia, w drodze decyzji, przez kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie.

6. Jeżeli po upływie okresu zawieszenia pomocy na kontynuowanie nauki przyczyny jej zawieszenia nie ustąpiły, kierownik powiatowego centrum pomocy

rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie uchyla decyzję o przyznaniu pomocy.”;

73) w art. 149 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wysokość pomocy na usamodzielnienie wynosi:

- 1) nie mniej niż 6600 zł – jeżeli osoba usamodzielniana przebywała w pieczy zastępczej przez okres powyżej 3 lat;
- 2) nie mniej niż 3300 zł – jeżeli osoba usamodzielniana przebywała w pieczy zastępczej przez okres od 2 do 3 lat;
- 3) nie mniej niż 1650 zł – jeżeli osoba usamodzielniana przebywała w pieczy zastępczej przez okres poniżej 2 lat, nie krócej jednak niż przez okres roku.”;

74) po art. 150 dodaje się art. 150a w brzmieniu:

„Art. 150a. Kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie współpracuje z Ochotniczymi Hufcami Pracy, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w zakresie pomocy osobom usamodzielnianym w uzyskaniu zatrudnienia. W tym celu kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie zawiera umowy lub porozumienia, o których mowa w art. 13 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”;

75) w art. 154:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzenie procedur przysposobienia oraz przygotowanie osób zgłaszających gotowość do przysposobienia dziecka, zwanych dalej „kandydatami do przysposobienia dziecka”, stanowi wyłączną kompetencję ośrodka adopcyjnego, z zastrzeżeniem ust. 1a.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Procedury związane z kwalifikacją dziecka do przysposobienia międzynarodowego prowadzone są przez ministra właściwego do spraw rodziny, z uwzględnieniem art. 163.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku wystąpienia ministra właściwego do spraw rodziny do samorządu województwa o utworzenie ośrodka adopcyjnego lub zlecenie realizacji zadania, o którym mowa w ust. 2, a także o likwidację ośrodka adopcyjnego lub rozwiązanie umowy na podstawie, której marszałek zlecił realizację zadania, o którym

mowa w ust. 2, samorząd województwa jest obowiązany odpowiednio utworzyć ośrodek adopcyjny, zlecić realizację zadania, o którym mowa w ust. 2, zlikwidować ośrodek adopcyjny lub rozwiązać umowę na podstawie, której marszałek zlecił realizację zadania, o którym mowa w ust. 2.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku zlecenia realizacji zadania, o którym mowa w ust. 2, marszałek województwa zleca prowadzenie ośrodka adopcyjnego na czas nieokreślony.”,

e) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Utworzenie ośrodka adopcyjnego lub zlecenie realizacji zadania, o którym mowa w ust. 2, przez marszałka województwa wymaga zgody ministra właściwego do spraw rodziny.”,

f) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W sytuacji, gdy ośrodek adopcyjny działający na mocy art. 190 ust. 1 realizuje zadania w sposób nieprawidłowy lub w niewystarczającym stopniu, marszałek województwa, za zgodą ministra właściwego do spraw rodziny, może rozwiązać umowę na podstawie, której marszałek zlecił realizację zadania, o którym mowa w ust. 2.”;

76) w art. 156 w ust. 1 uchyla się pkt 11b;

77) po art. 156 dodaje się art. 156a w brzmieniu:

„Art. 156a. W przypadku, gdy przez przysposobienie przysposabiany ma zmienić dotychczasowe miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej na miejsce zamieszkania w innym państwie, ośrodek adopcyjny uczestniczący w nadzorze nad przebiegiem osobistej styczności kandydata do przysposobienia dziecka z dzieckiem, sporządza sprawozdanie z przebiegu osobistej styczności. W sprawach, gdy miejscem zamieszkania kandydata do przysposobienia dziecka jest państwo strona Konwencji z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i pracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego, ośrodek adopcyjny przekazuje sprawozdanie organowi centralnemu, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9.”;

78) w art. 161:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2. Ośrodek adopcyjny oraz minister właściwy do spraw rodziny przetwarzają następujące informacje dotyczące kandydatów do przysposobienia dziecka.”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) adres miejsca zamieszkania i pobytu;”,

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) data urodzenia;”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) stan cywilny, w tym informacje o wcześniejszych związkach małżeńskich;”,

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) pozbawianie, zawieszenie lub ograniczenie władzy rodzicielskiej;”,

– pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) dane o stanie zdrowia niezbędne do stwierdzenia, że osoba może sprawować właściwą opiekę nad dzieckiem, wynikające z zaświadczenia lekarskiego o stanie zdrowia wystawionego przez lekarza podstawowej opieki zdrowotnej oraz z zaświadczenia lekarskiego wystawionego przez lekarza psychiatrę;”,

– po pkt 11 dodaje się pkt 12-14 w brzmieniu:

„12) informację o figurowaniu lub niefigurowaniu w bazie danych Rejestru Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym;

13) informację o dzieciach pozostających na utrzymaniu, w tym pod władzą rodzicielską;

14) wizerunku kandydatów do przysposobienia dziecka.”,

b) w ust. 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ośrodek adopcyjny, wojewódzki bank danych i centralny bank danych, oraz organ centralny, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9, przetwarzają następujące informacje dotyczące dzieci zgłoszonych do przysposobienia:”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dane dotyczące sytuacji prawnej oraz aktualnego miejsca pobytu dziecka, w tym dane wynikające z orzeczenia o ustanowieniu opiekuna prawnego oraz dane wynikające z postanowienia potwierdzającego uregulowanie sytuacji prawnej dziecka;”,

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) dane o stanie zdrowia i rozwoju dziecka;”,

– dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) wizerunku dziecka.”;

79) art. 163 otrzymuje brzmienie:

„Art. 163. 1. Minister właściwy do spraw rodziny prowadzi centralny bank danych o dzieciach oczekujących na przysposobienie, zwany dalej „centralnym bankiem danych”.

2. Minister właściwy do spraw rodziny może wyznaczyć ośrodek adopcyjny do prowadzenia centralnego banku danych.

3. Wyznaczenie ośrodka adopcyjnego do prowadzenia centralnego banku danych minister właściwy do spraw rodziny ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.”;

80) po art. 163 dodaje się art. 163a w brzmieniu:

„Art. 163a. W przypadku, gdy zadania centralnego banku danych wykonuje minister właściwy do spraw rodziny przepisy art. 161 ust. 1 pkt 1 lit. c, stosuje się odpowiednio.”;

81) w art. 164 w prowadzi się następujące zmiany:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) występuje do organizatora rodzinnej pieczy zastępczej oraz zespołu do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka umieszczonego w instytucjonalnej pieczy zastępczej o przekazanie, w terminie 7 dni, opinii oraz dokumentacji, o których mowa w art. 139a, chyba że posiada te opinie oraz dokumentację, oraz”;

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. W przypadku, gdy po przeprowadzeniu kwalifikacji dziecka do przysposobienia krajowego ośrodek adopcyjny nie zakwalifikuje dziecka do przysposobienia krajowego, informuje o tym podmiot, który dokonał zgłoszenia dziecka do ośrodka adopcyjnego.

5b. W przypadku, gdy zmiana sytuacji dziecka ma wpływ na kwalifikację dziecka do przysposobienia krajowego ośrodek adopcyjny dokonuje ponownej kwalifikacji dziecka do przysposobienia krajowego.”;

c) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Ośrodek adopcyjny odpowiedzialny za kwalifikację dziecka do przysposobienia krajowego jest obowiązany do aktualizacji dokumentacji kwalifikacyjnej nie rzadziej niż co 3 miesiące – w przypadku dzieci w wieku poniżej 3. roku życia, a w przypadku dzieci w wieku powyżej 3. roku życia – nie rzadziej niż co 6 miesięcy. W przypadku zmian wynikających z aktualizacji

dokumentacji kwalifikacyjnej, ośrodek adopcyjny odpowiedzialny za kwalifikację dziecka do przysposobienia krajowego przesyła do właściwego dla siebie miejscowo ośrodka adopcyjnego prowadzącego wojewódzki bank danych oraz do centralnego banku danych zaktualizowaną dokumentację kwalifikacyjną. Przepisy ust. 7 stosuje się.”,

d) w ust. 11 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku, gdy kwalifikacji dziecka do przysposobienia międzynarodowego dokonuje ośrodek adopcyjny wyznaczony przez ministra do prowadzenia centralnego banku danych na podstawie art. 163 ust. 2, może on zasięgać opinii ministra właściwego do spraw rodziny.”,

e) w ust. 20 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) uzna, po dokonaniu analizy sprawozdania z przebiegu osobistej styczności kandydata do przysposobienia dziecka z dzieckiem, że kandydat do przysposobienia dziecka nie zapewni dziecku odpowiedniej opieki i wychowania.”,

f) po ust. 20 dodaje się ust. 20a w brzmieniu:

„20a. Organ centralny, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9, może anulować wydaną zgodę, o której mowa w art. 17 Konwencji z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego w przypadku, gdy uzna, po dokonaniu analizy sprawozdania z przebiegu osobistej styczności kandydata do przysposobienia dziecka z dzieckiem, że kandydat do przysposobienia dziecka nie zapewni dziecku odpowiedniej opieki i wychowania.”;

82) użyte w art. 164 ust. 10, 12, 14, 15 i 16, i art. 169 ust. 2 pkt 1 w różnym przypadku wyrazy „ośrodek adopcyjny prowadzący centralny bank danych” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „centralny bank danych”;

83) w art. 164a w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) dane o stanie zdrowia i rozwoju dziecka;”;

84) po art. 164a dodaje się art. 164b w brzmieniu:

„Art. 164b. Ośrodek adopcyjny odpowiedzialny za kwalifikację dziecka do przysposobienia krajowego może żądać uzupełnienia lub aktualizacji opinii, o których mowa w art. 139a ust. 1 pkt 1-5.”;

85) w art. 165 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Informację, o której mowa w ust. 1, przekazuje, ośrodek adopcyjny kwalifikujący dziecko do przysposobienia krajowego, za pośrednictwem ośrodka adopcyjnego, który kwalifikował do przysposobienia rodzinę, która wcześniej przysposobiła brata albo siostrę tego dziecka.

3. Doboru rodziny przysposabiającej, właściwej ze względu na potrzeby dziecka, dokonuje ośrodek adopcyjny, który kwalifikował dziecko do przysposobienia krajowego, na podstawie informacji z ośrodka adopcyjnego, o którym mowa w ust. 2.”;

86) art. 167 otrzymuje brzmienie:

„Art. 167. Dziecko może być zakwalifikowane do przysposobienia związanego ze zmianą dotychczasowego miejsca zamieszkania dziecka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na miejsce zamieszkania w innym państwie wówczas, gdy tylko w ten sposób można zapewnić mu odpowiednie zastępcze środowisko rodzinne, chyba że między przysposabiającym a przysposabianym dzieckiem istnieje stosunek pokrewieństwa lub powinowactwa albo gdy przysposabiający już przysposobił siostrę lub brata przysposabianego dziecka.”;

87) w art. 170 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku, gdy osoby wymienione w ust. 1 pkt 1 i 3 nie mają stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a dziecko w wyniku przysposobienia miałyby zmienić miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej na miejsce zamieszkania w innym państwie, ośrodek adopcyjny, nie wszczynając postępowania w zakresie poszukiwania kandydatów do przysposobienia dziecka, o którym mowa w art. 164 ust. 5-9 i 15, albo zawieszając to postępowanie, przesyła posiadane dokumenty do centralnego banku danych.”;

88) art. 171 otrzymuje brzmienie:

„Art. 171. Ośrodek adopcyjny odpowiedzialny za kwalifikację do przysposobienia dziecka zgłoszonego uprzednio do wojewódzkich banków danych lub do centralnego banku danych, informuje ośrodki adopcyjne prowadzące te banki danych o przysposobieniu dziecka, w terminie 7 dni od dnia otrzymania od sądu prawomocnego postanowienia orzekającego przysposobienie dziecka.”;

89) w art. 172:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do osób, które uzyskały świadectwo ukończenia szkolenia dla kandydatów do przysposobienia dziecka przed dniem 1 stycznia 2012 r. nie stosuje się ust. 1.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadku wydania negatywnej wstępnej oceny, ocena ta wydawana jest w formie pisemnej ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn negatywnej oceny i ewentualnym wskazaniem obszarów wymagających poprawy, z jednoczesnym pouczeniem strony o przysługującym prawie złożenia skargi do sądu administracyjnego.”;

90) po art. 172 dodaje się art. 172a w brzmieniu:

„Art. 172a. 1. Po ukończeniu przez kandydata do przysposobienia dziecka szkolenia, o którym mowa w art. 172, ośrodek adopcyjny sporządza opinię kwalifikacyjną, zawierającą w szczególności informacje:

- 1) czy kandydaci do przysposobienia dziecka spełniają wymagania niezbędne do przysposobienia dziecka;
- 2) czy kandydaci do przysposobienia dziecka dają rękojmię należytego wypełniania obowiązków rodzicielskich;
- 3) dotyczące oceny motywacji i oczekiwań kandydatów do przysposobienia dziecka;
- 4) na temat sytuacji materialnej i mieszkaniowej kandydatów do przysposobienia dziecka;
- 5) o niekaralności oraz stanie zdrowia kandydatów do przysposobienia dziecka.

2. W przypadku wydania negatywnej opinii kwalifikacyjnej opinia ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn wydania negatywnej opinii i ewentualnym wskazaniem obszarów wymagających poprawy, z jednoczesnym pouczeniem strony o przysługującym prawie złożenia skargi do sądu administracyjnego.”;

91) art. 173a otrzymuje brzmienie:

„Art. 173a. Szkolenia dla kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka nie mogą być łączone ze szkoleniami dla kandydatów do przysposobienia dziecka.”;

92) art. 175 otrzymuje brzmienie:

„Art. 175. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, wzór opinii kwalifikacyjnej o kandydatach do przysposobienia dziecka, kwestionariusza wywiadu adopcyjnego oraz karty dziecka, w tym metryki prowadzenia sprawy, mając

na uwadze sprawne, rzetelne i jednolite we wszystkich ośrodkach adopcyjnych przeprowadzenie procedury przysposobienia.”;

93) po art. 179 dodaje się art. 179a w brzmieniu:

„Art. 179a. Przy realizacji zadań wynikających z ustawy gmina bierze pod uwagę wytyczne dotyczące wspierania rodziny wydawane przez ministra właściwego do spraw rodziny.”;

94) w art. 180:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) organizowanie szkoleń dla rodzin zastępczych i prowadzących rodzinne domy dziecka oraz kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka;”;

b) uchyla się pkt 11,

c) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) wprowadzanie danych do rejestru, o którym mowa w art. 38c i ich aktualizacja;”;

d) w pkt 13 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) szkoleń dla kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka oraz szkoleń dla rodzin zastępczych oraz prowadzących rodzinne domy dziecka;”;

95) w art. 182:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W sprawach indywidualnych dotyczących świadczeń, dodatków, środków finansowych, opłat oraz innych kwot, o których mowa w art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 ust. 1, 2 i 4, art. 84, art. 87 ust. 1e, art. 92 ust. 1, art. 140 ust. 1 pkt 1, art. 193 ust. 1 i art. 194 ust. 3, decyzje wydaje starosta, upoważniony przez niego kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie lub inni pracownicy powiatowego centrum pomocy rodzinie upoważnieni przez starostę na wniosek kierownika.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3c w brzmieniu:

„3a. W sprawach indywidualnych, dotyczących wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1, decyzje wydaje wójt lub starosta.”;

96) po art. 182 dodaje się art. 182a i 182b w brzmieniu:

„Art. 182a. 1. Starosta oraz kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie w związku z przyznawaniem i udzielaniem świadczeń i pomocy przyznawanych

na podstawie art. 82 lub art. 140 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy, mogą samodzielnie uzyskiwać drogą elektroniczną, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rodziny z systemu informacji oświatowej, o którym mowa w przepisach o systemie informacji oświatowej oraz z wykazu, o którym mowa w przepisach o szkolnictwie wyższym, odpowiednio:

- 1) dane identyfikacyjne dziecka, w tym imię i nazwisko, numer PESEL oraz numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość w przypadku osób, które nie posiadają numeru PESEL;
- 2) informacje o uczęszczaniu do szkół i placówek oświatowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2159 i 2203), okresie uczęszczania, typie lub rodzaju instytucji oraz nazwie i adresie siedziby instytucji;
- 3) informacje o dacie rozpoczęcia studiów, w tym studiów doktoranckich, dacie ukończenia studiów, w tym studiów doktoranckich, dacie skreślenia z listy studentów lub doktorantów, nazwy uczelni oraz jednostki organizacyjnej prowadzącej kształcenie.

2. W przypadku awarii systemów teleinformatycznych służących do wymiany informacji, o których mowa w ust. 1 starosta oraz kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie uzyskują te informacje w drodze pisemnej wymiany informacji. Organy prowadzące rejestry publiczne przekazują te informacje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku starosty lub kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie.

3. W przypadku braku możliwości samodzielnego uzyskania przez starostę lub powiatowe centrum pomocy rodzinie informacji, o których mowa w ust. 1, z przyczyn nieależących po stronie starosty lub powiatowego centrum pomocy rodzinie, starosta lub powiatowe centrum pomocy rodzinie wzywają wnioskodawcę do dołączenia tych danych lub informacji.

4. Minister właściwy do spraw rodziny pozyskuje drogą elektroniczną informacje niezbędne do przyznawania i udzielania świadczeń i pomocy udzielanych na podstawie art. 82 lub art. 140 ust. 1 pkt 1 lit. a z systemu informacji oświatowej, o którym mowa w przepisach o systemie informacji oświatowej oraz z wykazu, o którym mowa w przepisach o szkolnictwie wyższym, w celu monitorowania przez ministra właściwego do spraw rodziny oraz wojewodę realizacji tych świadczeń i pomocy, a także, na wniosek starosty lub kierownika, w celu umożliwienia odpowiednio

starostom i kierownikom powiatowych centrum pomocy rodzinie przyznawania i udzielania tych świadczeń i pomocy.

„Art. 182b. Przy realizacji zadań wynikających z ustawy powiat bierze pod uwagę wytyczne dotyczące tworzenia i funkcjonowania rodzinnej pieczy zastępczej wydawane przez ministra właściwego do spraw rodziny.”;

97) w art. 183 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) wprowadzanie danych do rejestru, o którym mowa w art. 38c i ich aktualizacja.”;

98) po art. 185 dodaje się art. 185a w brzmieniu:

„Art. 185a. Przy realizacji zadań wynikających z ustawy samorząd województwa bierze pod uwagę wytyczne dotyczące tworzenia i funkcjonowania instytucjonalnej pieczy zastępczej wydawane przez ministra właściwego do spraw rodziny.”;

99) w art. 186:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) wprowadzanie danych do rejestru, o którym mowa w art. 38c i ich aktualizacja;

2) wydawanie i cofanie zezwoleń na prowadzenie placówek opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych i interwencyjnych ośrodków preadopcyjnych;”;

b) w pkt 3 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit c w brzmieniu:

„c) wydawaniem przez upoważnione podmioty pisemnych uzasadnień, o których mowa w art. 30, 43, 45, 54, 57, 64, 172 i 172a, zawierających szczegółowe uzasadnienie, wskazanie obszarów wymagających poprawy i pouczeń o prawie skargi do sądu administracyjnego, zgodnie z art. 50 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.”;

100) w art. 187:

a) w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11-13 w brzmieniu:

„11) opracowywanie we współpracy z wojewodami i wydawanie wytycznych dotyczących zezwoleń, tworzenia i likwidacji placówek oraz ośrodków instytucjonalnej pieczy zastępczej oraz umieszczania dzieci w regionalnych placówkach opiekuńczo-terapeutycznych;

12) prowadzenie centralnego banku danych;

13) prowadzenie rejestru centralnego, o którym mowa w art. 38c.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw rodziny opracowuje i wydaje wytyczne dotyczące wspierania rodziny oraz funkcjonowania i tworzenia rodzinnej i instytucjonalnej pieczy zastępczej.”;

101) art. 189 otrzymuje brzmienie:

„Art. 189. Rada Ministrów, co 3 lata, do dnia 30. września przedkłada Sejmowi i Senatowi informację o realizacji ustawy w roku poprzednim wraz z wnioskami dotyczącymi sposobu i zakresu finansowania zadań jednostek samorządu terytorialnego wynikających z ustawy.”;

102) w art. 190 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Organy jednostek samorządu terytorialnego mogą zlecić, w całości lub w części, realizację zadań, o których mowa w art. 10 ust. 1, art. 18 ust. 2 i 3, art. 53a, art. 60 ust. 1, art. 76 ust. 1, art. 93 ust. 2 i 3 i art. 154 ust. 2.”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osobom prawnym i jednostkom organizacyjnym działającym na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancji wolności sumienia i wyznania, stowarzyszeniom jednostek samorządu terytorialnego, spółdzielniom socjalnym – jeżeli ich cele statutowe obejmują prowadzenie działalności w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej.”;

c) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) spółkom akcyjnym i spółkom z ograniczoną odpowiedzialnością oraz klubom sportowym będącym spółkami działającymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1463 i 1600), które nie działają w celu osiągnięcia zysku oraz przeznaczają całość dochodu na realizację celów statutowych oraz nie przeznaczają zysku do podziału pomiędzy swoich udziałowców, akcjonariuszy i pracowników – jeżeli ich cele statutowe obejmują prowadzenie działalności w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej.”;

103) w art. 190a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Osoby biorące udział w posiedzeniach w sprawie oceny sytuacji dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka, o których mowa w art. 130, osoby, z którymi oceniający rodziny zastępcze lub prowadzących rodzinny dom dziecka dokonuje konsultacji, o których mowa w art. 133, i osoby wchodzące w skład zespołu do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka, o którym mowa w art. 137, mogą przekazywać informacje uzyskane w toku czynności zawodowych jednostkom organizacyjnym wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej w zakresie niezbędnym do realizacji zadań wynikających z ustawy, związanych z dokonywaniem oceny sytuacji dziecka i oceny rodziny zastępczej oraz prowadzącego rodzinną dom dziecka, o których mowa odpowiednio w art. 128 i art. 135.”;

104) w art. 191:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) wydatki na opiekę i wychowanie dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka oraz wydatki za pobyt osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2, w dotychczasowej rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka;

2) średnie miesięczne wydatki przeznaczone na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej albo interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym oraz średnie miesięczne wydatki przeznaczone na utrzymanie osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2, w dotychczasowej placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej;”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Powiat, na terenie którego ma miejsce zamieszkania rodzina zastępcza lub prowadzony jest rodzinny dom dziecka, w których umieszczone zostało dziecko, zawiera, w terminie 14 dni od dnia umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej lub w rodzinnym domu dziecka, z powiatem, o którym mowa w ust. 1–4, porozumienie określające w szczególności sprawy związane z pobytom dziecka i wydatkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1.”;

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Powiat, na terenie którego funkcjonuje mogąca przyjąć dziecko placówka opiekuńczo-wychowawcza, zawiera z powiatem, o którym mowa w ust. 1–4,

porozumienie w sprawie przyjęcia dziecka oraz warunków jego pobytu i wysokości wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 2.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wynagrodzenia wraz z pochodnymi od wynagrodzenia dla zawodowej rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka i osób zatrudnionych w rodzinie zastępczej oraz rodzinnym domu dziecka oraz świadczenia i wynagrodzenia dla rodziny pomocowej finansuje proporcjonalnie do liczby dzieci powiat, o którym mowa w ust. 1–4.”,

e) w ust. 8 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przepisów ust. 1, 5 i 5a nie stosuje się w przypadku.”,

f) w ust. 9 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej, ponosi odpowiednio wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w wysokości:

- 1) 30% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka – w pierwszym roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;
- 2) 40% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka – w drugim roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;
- 3) 50% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka – w trzecim roku i następnych latach pobytu dziecka w pieczy zastępczej.”,

g) po ust. 9 dodaje się ust. 9a i 9b w brzmieniu:

„9a. W przypadku powrotu dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka do rodziny przed upływem roku od dnia umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej, powiat zwraca gminie 20% wydatków poniesionych na opiekę i wychowanie dziecka do dnia powrotu dziecka do rodziny.

9b. W przypadku, gdy po upływie roku od dnia umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej, nie nastąpi powrót dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka do rodziny, gmina obowiązana jest do poniesienia jednorazowo, poza wydatkami, o których mowa w ust. 9 pkt 2, 10% wydatków poniesionych na dziecko w roku poprzednim.”,

h) uchyla się ust. 10,

i) ust. 10a otrzymuje brzmienie:

„10a. Przepisów ust. 9, 9a i 9b nie stosuje się w przypadku dzieci, o których mowa w ust. 8 pkt 2 i w przypadku dzieci, których obydwój rodziców nie żyją.”;

105) w art. 192 pkt 9 i 10 otrzymuje brzmienie:

„9) wynagrodzenie wraz z pochodnymi od wynagrodzenia dla zawodowej rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka lub osób zatrudnionych do sprawowania opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich;

10) świadczenia i wynagrodzenia dla rodziny pomocowej.”;

106) po art. 192 dodaje się art. 192a w brzmieniu:

„Art. 192a. 1. Powiat obowiązany do finansowania wydatków, o których mowa odpowiednio w art. 191 ust. 1 pkt 1 lub 2, za pobyt osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2 w dotychczasowej rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, ponosi na dziecko tej osoby, o którym mowa w art. 37b ust. 1, odpowiednio:

1) wydatki na opiekę i wychowanie – w przypadku pobytu dziecka, o którym mowa w art. 37b ust. 1, w rodzinie zastępczej albo rodzinnego domu dziecka;

2) średnie miesięczne wydatki przeznaczone na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, – w przypadku pobytu dziecka, o którym mowa w art. 37b ust. 1, w tych placówkach.

2. Do wydatków na opiekę i wychowanie, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przepisy art. 191 ust. 7 i art. 192 stosuje się.”;

107) w art. 193:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za pobyt dziecka w pieczy zastępczej oraz za pobyt osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2, w dotychczasowej rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej rodzice ponoszą miesięczną opłatę w wysokości:

1) przyznanych świadczeń oraz dodatków, o których mowa w art. 80 ust. 1 i art. 81 – w przypadku:

a) umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej spokrewnionej, rodzinie zastępczej zawodowej, rodzinie zastępczej niezawodowej lub rodzinnym domu dziecka,

b) pobytu osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2, w dotychczasowej rodzinie zastępczej spokrewnionej, rodzinie zastępczej zawodowej, rodzinie zastępczej niezawodowej lub rodzinnym domu dziecka;

2) średnich miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej oraz interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym – w przypadku umieszczenia dziecka w tych placówkach lub interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym lub w przypadku pobytu osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2, w dotychczasowej placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej.”,

b) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Opłaty, o której mowa w ust. 1, nie ponosi się za okres, w którym dziecko umieszczone w pieczy zastępczej lub osoba, o której mowa w art. 37 ust. 2, przebywa u rodziców.”,

c) po ust. 7b dodaje się ust. 7c w brzmieniu:

„7c. W sytuacji, gdy opóźnienie z tytułu opłaty, o której mowa w ust. 1, nastąpiło w okresie po uprawomocnieniu się decyzji wówczas naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności.”,

d) dodaje się ust. 9-11 w brzmieniu:

„9. Należności z tytułu nieponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat, licząc od dnia, w którym opłata za dany miesiąc stała się wymagalna.

10. Bieg przedawnienia przerywa:

1) odroczenie terminu płatności należności,

2) rozłożenie spłaty należności na raty,

3) zastosowanie środka egzekucyjnego, o którym dłużnik został powiadomiony

– przy czym po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo odpowiednio od dnia następującego po dniu odroczenia terminu płatności

należności, rozłożenia spłaty należności na raty lub zastosowania środka egzekucyjnego, o którym dłużnik został powiadomiony.

11. W przypadku śmierci rodziców dziecka obowiązanych do ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, należności, o których mowa w ust. 1 i 7a, wygasają.”;

108) po art. 193 dodaje się art. 193a w brzmieniu:

„Art. 193a. 1. Za pobyt dziecka, o którym mowa w art. 37b ust. 1, w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, rodzice ponoszą miesięczną opłatę w wysokości:

1) przyznanych świadczeń oraz dodatków, o których mowa w art. 80 ust. 1 i art. 81 – w przypadku pozostawania dziecka przy rodzicu w rodzinie zastępczej spokrewnionej, rodzinie zastępczej zawodowej, rodzinie zastępczej niezawodowej lub rodzinnym domu dziecka;

2) średnich miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka pozostającego przy rodzicu w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej – w przypadku umieszczenia dziecka przy rodzicu w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, rodzice ponoszą za czas pozostawania dziecka, o którym mowa w art. 37b ust. 1, przy rodzicu umieszczonym w pieczy zastępczej.

3. Za ponoszenie opłaty, o której mowa w ust. 1, rodzice odpowiadają solidarnie.

4. Opłatę, o której mowa w ust. 1, ponoszą także rodzice pozbawieni władzy rodzicielskiej lub którym władza rodzicielska została zawieszona albo ograniczona.

5. Od opłaty, o której mowa w ust. 1, naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym decyzja ustalająca opłatę stała się ostateczna.

6. Należności z tytułu nieponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

7. W sytuacji, gdy opóźnienie z tytułu opłaty, o której mowa w ust. 1, nastąpiło w okresie po uprawomocnieniu się decyzji, naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności.

8. W przypadku powstania zaległości z tytułu nieponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, za okres dłuższy niż 12 miesięcy, starosta przekazuje do biura informacji gospodarczej informację gospodarczą o powstaniu tej zaległości.

9. Należności z tytułu nieponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat, licząc od dnia, w którym opłata za dany miesiąc stała się wymagalna.

10. Bieg przedawnienia przerywa:

1) odroczenie terminu płatności należności,

2) rozłożenie spłaty należności na raty,

3) zastosowanie środka egzekucyjnego, o którym dłużnik został powiadomiony

– przy czym po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo odpowiednio od dnia następującego po dniu odroczenia terminu płatności należności, rozłożenia spłaty należności na raty lub zastosowania środka egzekucyjnego, o którym dłużnik został powiadomiony.

11. W przypadku śmierci rodziców dziecka obowiązanych do ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, należności, o których mowa w ust. 1 i 5, wygasają.”;

12. W odniesieniu do opłaty, o której mowa w ust. 1 przepisy art. 194 stosuje się odpowiednio.”;

109) w art. 195 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku, gdy za pobyt dziecka w rodzinie zastępczej, rodzinie pomocowej, rodzinnym domu dziecka, wydatki na opiekę i wychowanie dziecka albo średnie miesięczne wydatki przeznaczone na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej, poniosła gmina i powiat, uzyskaną opłatę, o której mowa w art. 193 ust. 1, dzieli się proporcjonalnie do poniesionych wydatków.”;

110) w art. 196 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Średnie miesięczne wydatki przeznaczone na utrzymanie dziecka, w tym osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2 i dziecka, o którym mowa w art. 37b, w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej oraz interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym stanowi kwota rocznych wydatków przeznaczonych na działalność tej placówki lub ośrodka wynikająca z utrzymania dzieci z poprzedniego roku kalendarzowego, bez wydatków inwestycyjnych, powiększona o prognozowany średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, przyjęty w ustawie budżetowej na dany rok

kalendaryzowy, podzielona przez liczbę miejsc w placówce lub ośrodku, ustaloną jako sumę rzeczywistej liczby dzieci w poszczególnych miesiącach poprzedniego roku kalendarzowego.”;

111) po art. 196a dodaje się art. 196b i 196c w brzmieniu:

„Art. 196b. 1. Wojewoda przekazuje marszałkowi województwa środki na organizowanie i prowadzenie ośrodków adopcyjnych, wskazując wysokość środków, które mają być przekazane poszczególnym niepublicznym ośrodkom adopcyjnym.

2. Wojewoda wskazując wysokość środków, o których mowa w ust. 1, bierze pod uwagę w szczególności liczbę:

- 1) pozyskanych przez dany ośrodek adopcyjny kandydatów do przysposobienia dziecka;
 - 2) przeszkolonych przez dany ośrodek adopcyjny kandydatów do przysposobienia dziecka;
 - 3) sporządzonych opinii kwalifikacyjnych;
 - 4) dzieci, dla których dany ośrodek adopcyjny dokonał doboru kandydatów do przysposobienia dziecka;
 - 5) złożonych do sądu wniosków o przysposobienie dziecka dotyczących dzieci, które dany ośrodek adopcyjny zakwalifikował do przysposobienia.
2. Środki, o których mowa w ust. 1, marszałek województwa zobowiązany jest przekazać poszczególnym ośrodkom adopcyjnym.

Art. 196c. 1. Minister właściwy do spraw rodziny opracowuje resortowe programy rozwoju placówek wsparcia dziennego oraz finansowo wspiera te programy. Opracowanie i realizacja programów odbywa się we współpracy z wojewodą.

2. Programy, o których mowa w ust. 1, kieruje się do podmiotów, o których mowa w art. 18 ust. 2.

3. Podmioty, o których mowa w art. 18 ust. 2, korzystające z programów mogą otrzymywać dotacje celowe z budżetu państwa na dofinansowanie utworzenia lub funkcjonowania placówek wsparcia dziennego, przy czym wysokość dotacji nie może łącznie przekroczyć 80% kosztów realizacji zadania.

4. Dotację przyznaje wojewoda po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rodziny.

5. Wojewoda, przyznając podmiotowi dotację, o której mowa w ust. 4, zawiera z nim umowę określającą w szczególności:

- 1) szczegółowy opis zadania, w tym cel, na jaki dotacja została przyznana, i termin jego wykonania;
- 2) wysokość przydzielonych dotacji;
- 3) tryb płatności;
- 4) termin wykorzystania dotacji, nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia danego roku budżetowego;
- 5) termin i sposób rozliczenia przyznanych dotacji;
- 6) termin zwrotu niewykorzystanej części dotacji, nie dłuższy niż 15 dni od określonego w umowie dnia wykonania zadania;
- 7) tryb kontroli wykonania zadania, przy czym w umowie można postanowić, że kontrola będzie prowadzona na zasadach i w trybie określonych w przepisach o kontroli w administracji rządowej;
- 8) warunki i sposób zmiany oraz rozwiązania umowy.”;

112) w art. 197a:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) przeprowadzania indywidualnych rozmów z rodzinami zastępczymi i prowadzącymi rodzinne domy dziecka oraz żądania od nich informacji, dokumentów i danych, niezbędnych do sprawowania kontroli.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wojewoda w związku z przeprowadzaniem postępowaniem kontrolnym, dotyczącym spraw związanych z opieką nad dziećmi, przeprowadza indywidualne rozmowy z dziećmi umieszczonymi w instytucjonalnej pieczy zastępczej oraz z dziećmi przebywającymi w placówkach wsparcia dziennego, w tym zasięga opinii dzieci, z uwzględnieniem ich wieku, możliwości intelektualnych oraz stopnia dojrzałości poznawczej.”;

113) w art. 197b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Członkiem zespołu inspektorów upoważnionym do prowadzenia czynności kontrolnych w kontrolowanych jednostkach może być osoba, która posiada co najmniej wykształcenie wyższe oraz daje rękojmię należytej realizacji zadań członka zespołu inspektorów.”;

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 155 i 398) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 579² otrzymuje brzmienie:

„Art. 579². § 1. Przed umieszczeniem dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka, sąd zasięga informacji z rejestru centralnego prowadzonego przez ministra właściwego do spraw rodziny na podstawie przepisów o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

§ 2. W przypadku konieczności uzyskania przez sąd informacji o kandydacie zakwalifikowanym do pełnienia funkcji rodziny zastępczej, kandydacie zakwalifikowanym do prowadzenia rodzinnego domu dziecka, rodzinie zastępczej lub prowadzącym rodzinny dom dziecka, innych niż zawarte w rejestrze, o którym mowa w § 1, sąd zasięga opinii:

1) ośrodka pomocy społecznej właściwego ze względu na miejsce zamieszkania kandydata zakwalifikowanego do pełnienia funkcji rodziny zastępczej, kandydata zakwalifikowanego do prowadzenia rodzinnego domu dziecka, rodziny zastępczej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka;

2) organizatora rodzinnej pieczy zastępczej organizator rodzinnej pieczy zastępczej, który przeprowadził wstępną kwalifikację kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka;

3) organizatora rodzinnej pieczy zastępczej właściwego ze względu na zamieszkanie rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka.”;

2) po art. 579² dodaje się art. 579^{2a} w brzmieniu:

„Art. 579^{2a}. § 1. Rozpatrując sprawę o umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka sąd bada sytuację rodzeństwa dziecka i w przypadku konieczności umieszczenia rodzeństwa dziecka w pieczy zastępczej, albo w przypadku, gdy rodzeństwo dziecka jest już umieszczone w pieczy zastępczej – umieszcza je w tej samej rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka, chyba że godzi to w dobro któregoś z dzieci.

§ 2. Rozpatrując sprawę o umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka, w przypadku, gdy w pieczy zastępczej umieszczona jest matka lub ojciec dziecka, sąd bada sytuację matki lub ojca dziecka i umieszcza ich w tej samej rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka, chyba że godzi to w dobro dziecka.”;

3) po art. 585² dodaje się art. 585³ i art. 585⁴ w brzmieniu:

„Art. 585³. W przypadku, gdy przez przysposobienie przysposabiany ma zmienić dotychczasowe miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej na miejsce zamieszkania w innym państwie, będącym stroną Konwencji z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego (Dz. U. z 2000 r. poz. 448 oraz z 2002 r. poz. 17), sąd opiekuńczy zawiadamia organ centralny, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej o sposobie i okresie osobistej styczności przysposabiającego z przysposabianym.

Art. 585⁴. Przed wydaniem postanowienia orzekającego przysposobienie, w przypadku, gdy przez przysposobienie przysposabiany ma zmienić dotychczasowe miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej na miejsce zamieszkania w innym państwie, będącym stroną Konwencji z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego, sąd opiekuńczy zasięga od organu centralnego, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, informacji, czy organ ten nie anulował wydanej zgody, o której mowa w art. 17 Konwencji z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego.”;

4) w art. 586 w § 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko przysposobianego oraz miejsce jego zamieszkania i pobytu;”;

5) w art. 588 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Sąd w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia orzekającego przysposobienie przesyła to postanowienie do ośrodka adopcyjnego, który dokonał kwalifikacji dziecka do przysposobienia krajowego.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2017 r. 682) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 109 w § 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zarządzić umieszczenie małoletniego w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka albo w instytucjonalnej pieczy zastępczej albo powierzyć tymczasowo pełnienie funkcji rodziny zastępczej małżonkom lub osobie, niespełniającym warunków dotyczących rodzin zastępczych, w zakresie niezbędnych szkoleń, określonych w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, zarządzić umieszczenie małoletniego w zakładzie opiekuńczo-leczniczym, w zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym lub w zakładzie rehabilitacji leczniczej

albo zarządzić umieszczenie małoletniego w młodzieżowym ośrodku wychowawczym lub domu pomocy społecznej dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie.”;

2) w art. 112¹ w § 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) pozbawionym opieki i wychowania rodziców umieszczonym w młodzieżowym ośrodku wychowawczym lub domu pomocy społecznej, jego wychowania i reprezentowania w tych sprawach, a w szczególności w dochodzeniu świadczeń przeznaczonych na zaspokojenie jego potrzeb, należą odpowiednio do kierującego młodzieżowym ośrodkiem wychowawczym lub domem pomocy społecznej dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie.”;

3) art. 119² otrzymuje brzmienie:

„Art. 119² Zgoda rodziców na przysposobienie dziecka nie może być wyrażona wcześniej niż po upływie czternastu tygodni od urodzenia się dziecka.”;

4) w art. 120¹:

a) w § 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku, gdy przez przysposobienie przysposabiany ma zmienić dotychczasowe miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej na miejsce zamieszkania w innym państwie okres osobistej styczności nie może być krótszy niż 14 dni.”,

b) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. W przypadku, gdy przez przysposobienie przysposabiany ma zmienić dotychczasowe miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej na miejsce zamieszkania w innym państwie, będącym stroną Konwencji z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego (Dz. U. z 2000 r. poz. 448 oraz z 2002 r. poz. 17), organ centralny, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697, z późn. zm.⁴⁾), lub upoważniony przez niego podmiot, może monitorować przebieg osobistej styczności.”,

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 60, 1292 i 2217 oraz z 2018 r. poz. 107 i 416.

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Przy wykonywaniu nadzoru nad przebiegiem styczości przysposabiającego z przysposobianym sąd opiekuńczy korzysta z pomocy ośrodka adopcyjnego oraz, w razie potrzeby, organu pomocniczego w sprawach opiekuńczych. Przy wykonywaniu nadzoru w sprawach, w których ma zastosowanie Konwencja z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego, sąd opiekuńczy korzysta z pomocy ośrodka adopcyjnego oraz, w razie potrzeby, organu pomocniczego w sprawach opiekuńczych, z wyłączeniem ośrodka adopcyjnego, upoważnionego do współpracy z organami centralnymi innych państw lub z licencjonowanymi przez rządy innych państw organizacjami lub ośrodkami adopcyjnymi, o którym mowa w art. 168 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 24 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 108, 4, 138 i 305) w art. 183 po § 3 dodaje się § 3¹ i § 3² w brzmieniu:

„§ 3¹. Pracownik, który przyjął dziecko na wychowanie i wystąpił do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka, ma prawo do urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego w wymiarze:

1) 10 tygodni – w przypadku dziecka w wieku powyżej 7. roku życia, a w przypadku dziecka, wobec którego podjęto decyzję o odroczeniu obowiązku szkolnego – w wieku powyżej 10. roku życia, nie dłużej niż do ukończenia przez dziecko 12. roku życia,

2) 5 tygodni – w przypadku dziecka w wieku powyżej 12. roku życia.

§ 3². Jeżeli pracownik, o którym mowa w § 3¹ pkt 1, przyjął dziecko w wieku powyżej 7. roku życia, a w przypadku dziecka, wobec którego podjęto decyzję o odroczeniu obowiązku szkolnego, powyżej 10 roku życia, ma prawo do 5 tygodni urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017. poz. 1368) w art. 29 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przyjęła na wychowanie dziecko i wystąpiła do sądu opiekuńczego w sprawie jego przysposobienia;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1610, z 2017 r. poz. 1442 i 1529 oraz z 2018 r. poz. 374) w art. 21 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu na czas nieoznaczony i lokalu socjalnego, wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, przysługuje osobom usamodzielnianym, o których mowa w art. 140 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697, z późn. zm.⁵⁾), które osiedliły się na terenie tej gminy.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1952, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) dziecko jest osobą, o której mowa w art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697, z późn. zm.⁷⁾),

2b) dziecko pozostaje przy osobie, o której mowa w art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, zgodnie z art. 37b tej ustawy;”;

2) w art. 16a w ust. 8:

a) w pkt 1 dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) jest osobą, o której mowa w art. 37 ust. 2 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej;”;

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) osoba wymagająca opieki jest osobą, o której mowa w art. 37 ust. 2 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej;

2b) osoba wymagająca opieki pozostaje przy osobie, o której mowa w art. 37 ust. 2 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, zgodnie z art. 37b tej ustawy;”;

3) w art. 17 w ust. 5:

a) w pkt 1 dodaje się lit. c w brzmieniu:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 60, 1292 i 2217 oraz z 2018 r. poz. 107 i 416.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1321, 1428 i 1543, oraz z 2018 r. poz. 107 i 138.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 60, 1292 i 2217 oraz z 2018 r. poz. 107 i 416.

„c) jest osobą, o której mowa w art. 37 ust. 2 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej;”;

b) w pkt 2 dodaje się lit. c i d w brzmieniu:

„c) przebywa w pieczy zastępczej, zgodnie z art. 37 ust. 2 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej,

d) pozostaje przy osobie, o której mowa w art. 37 ust. 2 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, zgodnie z art. 37b tej ustawy;”;

4) w art. 17c w ust. 9 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) dziecko pozostaje przy osobie, o której mowa w art. 37 ust. 2 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, zgodnie z art. 37b tej ustawy;”;

5) w art. 23b:

a) w ust. 1:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Organ właściwy oraz wojewoda ustalający prawo do świadczeń rodzinnych są obowiązani do samodzielnego uzyskania lub weryfikacji drogą elektroniczną, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rodziny, lub drogą pisemną, od organów podatkowych lub ministra właściwego do spraw finansów publicznych, organów emerytalno-rentowych oraz z rejestrów publicznych, w tym z rejestru PESEL, o którym mowa w przepisach o ewidencji ludności, oraz drogą elektroniczną, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rodziny z systemu informacji oświatowej, o którym mowa w przepisach o systemie informacji oświatowej, z Centralnego Wykazu Ubezpieczonych, a także drogą elektroniczną od ministra właściwego do spraw rodziny z rejestru centralnego, o którym mowa w art. 38c ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, odpowiednio:”;

- dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) informacji o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej oraz osób, o których mowa w art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz dzieci, o których mowa w art. 37b tej ustawy.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw rodziny pozyskuje drogą elektroniczną informacje niezbędne do ustalenia prawa do świadczeń rodzinnych od organów emerytalno-rentowych oraz z rejestrów publicznych, w tym z rejestru PESEL, o którym mowa

w przepisach o ewidencji ludności, z systemu informacji oświatowej, o którym mowa w przepisach o systemie informacji oświatowej, z Centralnego Wykazu Ubezpieczonych oraz z ogólnopolskiego wykazu studentów i ogólnopolskiego wykazu doktorantów, o których mowa w przepisach o szkolnictwie wyższym, a także wykorzystuje informacje posiadane przez ministra właściwego do spraw rodziny, w celu umożliwienia organom właściwym i wojewodzie weryfikacji prawa do świadczeń rodzinnych, a także w celu monitorowania przez ministra właściwego do spraw rodziny oraz wojewodę realizacji świadczeń rodzinnych przez organy właściwe lub wojewodę.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 po ust. 7a dodaje się ust. 7b w brzmieniu:

„7b. Ochotnicze Hufce Pracy wykonują działania, o których mowa w ust. 1-7a, ze szczególnym uwzględnieniem osób przebywających w pieczy zastępczej oraz osób opuszczających pieczę zastępczą.”;

2) w art. 33:

a) ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. Informacje, o których mowa w ust. 6, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie, mogą być pozyskiwane przez powiatowe urzędy pracy z publicznych służb zatrudnienia lub innych podmiotów, w szczególności jednostek organizacyjnych pomocy społecznej oraz jednostek obsługujących świadczenia rodzinne, realizujących zadania na podstawie ustawy lub odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny, a także drogą elektroniczną od ministra właściwego do spraw rodziny z rejestru, o którym mowa w art. 38c ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697, z późn. zm.⁹⁾”;

b) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Powiatowy urząd pracy, w szczególności przed skierowaniem bezrobotnego do formy aktywizacji do pracodawcy lub przedsiębiorcy, może pozyskać z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przy wykorzystaniu systemów

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1292, 1321, 1428, 1543 i 2371 oraz z 2018 r. poz. 107 i 138.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 60, 1292 i 2217 oraz z 2018 r. poz. 107 i 416

teleinformatycznych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy, informacje w celu ustalenia czy pracodawca lub przedsiębiorca dopełnia obowiązku:

- 1) opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych lub
 - 2) zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych pracowników lub innych osób objętych obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi.”;
- 3) w art. 49 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) poszukującym pracy niepozostającym w zatrudnieniu lub niewykonującym innej pracy osobom usamodzielnianym, o których mowa w art. 140 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.”;
- 4) po art. 66n dodaje się art. 66m w brzmieniu:
„Art. 66m. Przepisy art. 66k-66n stosuje się ze szczególnym uwzględnieniem osób usamodzielnianych, o których mowa w art. 140 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.”;
- 5) w art. 88c w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) uzyska informację starosty właściwego ze względu na główne miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca, wydaną na wniosek podmiotu powierzającego wykonywanie pracy, o braku możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych podmiotu w oparciu o rejestry bezrobotnych i poszukujących pracy lub o negatywnym wyniku rekrutacji organizowanej dla tego podmiotu, sporządzoną z uwzględnieniem pierwszeństwa dostępu do rynku pracy dla obywateli polskich oraz cudzoziemców, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1-11.”;
- 6) w art. 88j:
- a) w ust. 1 pkt 5-7 otrzymują brzmienie:
„5) jest osobą fizyczną, prawomocnie skazaną za popełnienie czynu z art. 218–221 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny;
 - 6) jest osobą fizyczną, prawomocnie skazaną za popełnienie czynu z art. 270–275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny w związku z postępowaniem o wydanie zezwolenia na pracę lub zezwolenia na pracę sezonową lub o wpisanie oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń albo jest podmiotem zarządzanym lub kontrolowanym przez taką osobę;

7) jest osobą fizyczną prawomocnie skazaną za czyn, o którym mowa w art. 189a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, lub karaną w innym państwie na podstawie przepisów Protokołu o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, albo jest podmiotem zarządzanym lub kontrolowanym przez taką osobę;”

b) w ust. 2b pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zalega z uiszczeniem podatku dochodowego od osób fizycznych lub podatku dochodowego od osób prawnych, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu.”

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wojewoda może pozyskać nieodpłatnie od organów Straży Granicznej i Państwowej Inspekcji Pracy, przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy, informacje o okolicznościach, o których mowa w ust. 1 pkt 3–7 oraz ust. 1a, dotyczących podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi, tj.:

- 1) o prawomocnym ukaraniu podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi lub osoby fizycznej, która działa lub działała w jego imieniu, za wykroczenie określone w art. 120 ust. 1 lub 3, 5;
- 2) o zawiadomieniach prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 189a lub art. 218–221 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny;
- 3) o zawiadomieniach prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 270–275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, w związku z postępowaniem o wydanie zezwolenia na pracę lub zezwolenia na pracę sezonową lub o wpisanie oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń.”

d) w ust. 5:

–po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) opłacaniu przez podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi zryczałtowanego podatku dochodowego w formie karty podatkowej.”

–pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zaległościach podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych albo podatku dochodowego od osób prawnych”;

7) w art. 88z:

a) w ust. 5 pkt 4-6 otrzymują brzmienie:

„4) podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi jest osobą fizyczną, prawomocnie skazaną za popełnienie czynu z art. 218– 221 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny;

5) podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi jest osobą fizyczną, prawomocnie skazaną za popełnienie czynu z art. 270–275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny w związku z postępowaniem o wydanie zezwolenia na pracę lub zezwolenia na pracę sezonową lub o wpisanie oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń albo jest podmiotem zarządzanym lub kontrolowanym przez taką osobę;

6) podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi jest osobą fizyczną prawomocnie skazaną za czyn, o którym mowa w art. 189a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, lub karaną w innym państwie na podstawie przepisów Protokołu o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, albo jest podmiotem zarządzanym lub kontrolowanym przez taką osobę”;

b) w ust. 6 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zalega z uiszczeniem podatku dochodowego od osób fizycznych lub podatku dochodowego od osób prawnych, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu.”;

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Starosta może pozyskać nieodpłatnie od organów Straży Granicznej i Państwowej Inspekcji Pracy, przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy, informacje

o okolicznościach, o których mowa w ust. 5 pkt 1–6, dotyczących podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi, tj.:

- 1) o prawomocnym ukaraniu podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi lub osoby fizycznej, która działa lub działała w jego imieniu, za wykroczenie określone w art. 120 ust. 1, 3–5 lub 10;
- 2) o zawiadomieniach prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 189a lub art. 218–221 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny;
- 3) o zawiadomieniach prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 270–275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, w związku z postępowaniem o wydanie zezwolenia na pracę lub zezwolenia na pracę sezonową lub o wpisanie oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń.”,

d) w ust. 8:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) opłacaniu przez podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi zryczałtowanego podatku dochodowego w formie karty podatkowej,”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zaległościach podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych albo podatku dochodowego od osób prawnych”.

8) w art. 90c:

a) w ust. 7 w pkt 12 wyrazy „art. 218-222” zastępuje się wyrazami „art. 218-221”;

b) w ust. 11 w pkt 8 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w celu realizacji zadań wynikających z art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183 i 2201 oraz z 2018 r. poz. 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 170c ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dostęp do danych zawartych w wykazie dotyczących imienia, nazwiska, numeru PESEL, a w przypadku jego braku – numeru dokumentu potwierdzającego

tożsamość, daty rozpoczęcia studiów, daty ukończenia studiów albo daty skreślenia z listy studentów, nazwy uczelni oraz jednostki organizacyjnej prowadzącej kształcenie przysługuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny w celu umożliwienia organom właściwym i wojewodom weryfikacji prawa do świadczeń rodzinnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 195, z późn. zm.¹⁰⁾), świadczeń z funduszu alimentacyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2018 r. poz. 554), wójtom, burmistrzom i prezydentom miast w celu weryfikacji prawa do Karty Dużej Rodziny, oraz starostom i powiatowym centrum pomocy rodzinie w celu weryfikacji prawa do świadczeń i pomocy otrzymywanych odpowiednio na podstawie art. 82 lub art. 140 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, a także w celu monitorowania przez ministra właściwego do spraw rodziny sposobu realizacji świadczeń rodzinnych oraz świadczeń z funduszu alimentacyjnego przez organy właściwe lub wojewodów.”;

2) w art. 201a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dostęp do danych zawartych w wykazie dotyczących imienia, nazwiska, numeru PESEL, a w przypadku jego braku – numeru dokumentu potwierdzającego tożsamość, daty rozpoczęcia studiów doktoranckich, daty zakończenia realizacji programu studiów doktoranckich albo daty skreślenia z listy doktorantów, nazwy uczelni oraz jej podstawowej jednostki organizacyjnej przysługuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny w celu umożliwienia organom właściwym i wojewodom weryfikacji prawa do świadczeń rodzinnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, wójtom, burmistrzom i prezydentom miast w celu weryfikacji prawa do Karty Dużej Rodziny, oraz starostom i powiatowym centrum pomocy rodzinie w celu weryfikacji prawa do świadczeń i pomocy otrzymywanych odpowiednio na podstawie art. 82 lub art. 140 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, a także w celu monitorowania przez ministra właściwego do spraw rodziny realizacji świadczeń rodzinnych oraz świadczeń z funduszu alimentacyjnego przez organy właściwe lub wojewodów.”.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1321, 1428 i 1543, oraz z 2018 r. poz. 107 i 138.

Art. 10. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2018 r. poz. 554) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) jest osobą, o której mowa w art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697, z późn. zm.¹¹⁾);

1b) pozostaje przy osobie, o której mowa w art. 37 ust. 2 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, zgodnie z art. 37b tej ustawy.”;

2) w art. 15a:

a) w ust. 1:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Organ właściwy wierzyciela ustalający prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego jest obowiązany do samodzielnego uzyskania lub weryfikacji drogą elektroniczną, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rodziny, lub drogą pisemną, od organów podatkowych lub ministra właściwego do spraw finansów publicznych, organów emerytalno-rentowych oraz z rejestrów publicznych, w tym z rejestru PESEL, o którym mowa w przepisach o ewidencji ludności, oraz drogą elektroniczną, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rodziny z systemu informacji oświatowej, o którym mowa w przepisach o systemie informacji oświatowej, z Centralnego Wykazu Ubezpieczonych, a także drogą elektroniczną od ministra właściwego do spraw rodziny z rejestru, o którym mowa w art. 38c ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, odpowiednio:”;

- dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) informacji o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej oraz osób, o których mowa w art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz dzieci, o których mowa w art. 37b tej ustawy.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw rodziny pozyskuje drogą elektroniczną informacje niezbędne do ustalenia prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego od organów emerytalno-rentowych oraz z rejestrów publicznych, w tym z rejestru PESEL, o którym mowa w przepisach o ewidencji ludności, z systemu informacji oświatowej, o którym

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 60, 1292 i 2217 oraz z 2018 r. poz. 107 i 416

mowa w przepisach o systemie informacji oświatowej, z Centralnego Wykazu Ubezpieczonych oraz z ogólnopolskiego wykazu studentów i ogólnopolskiego wykazu doktorantów, o których mowa w przepisach o szkolnictwie wyższym, a także wykorzystuje informacje posiadane przez ministra właściwego do spraw rodziny, w celu umożliwienia organom właściwym wierzyciela weryfikacji prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego, a także w celu monitorowania przez ministra właściwego do spraw rodziny oraz wojewodę realizacji świadczeń z funduszu alimentacyjnego przez organ właściwy wierzyciela.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2016 r. poz. 157 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1428) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dyrektorem żłobka, osobą kierującą pracą klubu dziecięcego, osobą, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, opiekunem, pielęgniarką, położną, wolontariuszem lub inną osobą zatrudnioną do wykonywania pracy lub świadczenia usług w żłobku lub klubie dziecięcym może być osoba, która nie figuruje w bazie danych Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym oraz nie została skazana prawomocnym wyrokiem za inne przestępstwo umyślne.”;

2) w art. 16 w ust. 2:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Opiekunem w żłobku lub klubie dziecięcym może być także osoba, która odbyła nie wcześniej niż 2 lata przed podjęciem zatrudnienia jako opiekun szkolenie z udzielania dziecku pierwszej pomocy oraz:”,

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiada co najmniej wykształcenie wyższe na dowolnym kierunku, którego program obejmuje zagadnienia związane z opieką nad małym dzieckiem lub jego rozwojem, i odbyła 80-godzinne szkolenie w celu uaktualnienia i uzupełnienia wiedzy oraz umiejętności lub”,

c) w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„posiada co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe oraz:”,

d) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) przez łączny okres co najmniej 3 lat była zatrudniona na stanowisku wychowawcy lub opiekuna dziecięcego w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej lub interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym

i odbyła 80-godzinne szkolenie w celu uaktualnienia i uzupełnienia wiedzy oraz umiejętności.”;

3) w art. 28 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) adres poczty elektronicznej oraz numer telefonu podmiotu zamierzającego prowadzić żłobek lub klub dziecięcy;”;

4) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. Podmioty, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1, wybierają dziennych opiekunów w sposób otwarty i konkurencyjny.”;

5) w art. 46b w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) miejsce sprawowania opieki przez dziennego opiekuna; ”;

6) w art. 48 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Programy szkoleń, o których mowa w art. 16 ust. 2 pkt 1 i 2 lit. b i pkt 3 i ust. 3 oraz w art. 39 ust. 1 pkt 6, zatwierdza na wniosek podmiotu prowadzącego szkolenie, na okres 5 lat, minister właściwy do spraw rodziny.”;

7) w art. 62 dodaje się ust. 8-12 w brzmieniu:

„8. Środki finansowe otrzymywane na pokrycie kosztów związanych z opracowaniem i realizacją przez ministra właściwego do spraw rodziny i wojewodów programu, o którym mowa w ust. 1, wynoszą do 0,5 mln zł rocznie.

9. Minister właściwy do spraw rodziny ustala wysokość środków, o których mowa w ust. 8 i wnioskuje do ministra właściwego do spraw finansów publicznych o przekazanie tych środków odpowiednio ministrowi właściwemu do spraw rodziny oraz poszczególnym wojewodom.

10. Środki, o których mowa w ust. 8 przyznawane są ministrowi właściwemu do spraw rodziny oraz wojewodom na wydatki majątkowe i osobowe.

11. Ustalając wysokość przekazywanych środków dla wojewodów na wydatki osobowe, w szczególności na wynagrodzenia i dodatki zadaniowe dla pracowników realizujących zadania wynikające z obsługi programu, minister właściwy do spraw rodziny bierze pod uwagę w szczególności:

1) liczbę zadeklarowanych do utworzenia miejsc w żłobkach, klubach dziecięcych i u dziennych opiekunów przez jednostki samorządu terytorialnego;

2) liczbę gmin, uczestniczących w Programie, w których w chwili podpisania umowy nie funkcjonują instytucje opieki na dziećmi do lat 3;

3) liczbę podpisanych umów o utworzenie miejsc w żłobkach, klubach dziecięcych i u dziennych opiekunów w stosunku do liczby złożonych wniosków w ramach konkursu

- biorąc pod uwagę faktyczną realizację założonych celów.

12. Wysokość środków z budżetu państwa na realizację programu będzie określana na kolejne lata w ustawie budżetowej na dany rok.”;

8) w art. 64 w ust. 4:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wysokość otrzymywanych dotacji ze środków publicznych, w tym ze środków Unii Europejskiej oraz liczbę dzieci lub miejsc objętych dofinansowaniem;”;

b) dodaje się pkt 7-11 w brzmieniu:

„7) liczba dzieci, z uwzględnieniem informacji o ich wieku;

8) liczba dzieci niepełnosprawnych lub wymagających szczególnej opieki;

9) czas otwarcia instytucji opieki nad dziećmi w wieku do lat 3;

10) łączna liczba dni pobytu wszystkich dzieci przebywających w placówce w roku sprawozdawczym;

11) czy żłobek, klub dziecięcy lub dzienny opiekun funkcjonuje jako przyzakładowa instytucja opieki nad dziećmi w wieku do lat 3.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2159 i 2203) art. 66a otrzymuje brzmienie:

„Art. 66a. Minister właściwy do spraw rodziny, w celu umożliwienia wójtom, burmistrzom, prezydentom miast, starostom, kierownikom powiatowych centrum pomocy rodzinie, oraz wojewodom odpowiednio weryfikacji, przyznawania i udzielania prawa do świadczeń rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, świadczenia wychowawczego, świadczeń i pomocy otrzymywanych na podstawie art. 82 lub art. 140 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, oraz Karty Dużej Rodziny, a także w celu monitorowania przez ministra właściwego do spraw rodziny oraz wojewodę realizacji świadczeń rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, świadczenia wychowawczego, świadczeń i pomocy otrzymywanych na podstawie art. 82 lub art. 140 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz Karty Dużej Rodziny odpowiednio przez wójtów, burmistrzów, prezydentów miast oraz wojewodów, pozyskuje z bazy danych SIO dane identyfikacyjne ucznia obejmujące

imię, nazwisko i numer PESEL, a w przypadku ucznia nieposiadającego numeru PESEL - imię (imiona), nazwisko, datę urodzenia, serię i numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz dane rodzinowe ucznia obejmujące informacje o:

- 1) uczęszczaniu ucznia do szkoły lub placówki oświatowej;
- 2) okresie uczęszczania ucznia do szkoły lub placówki oświatowej;
- 3) typie szkoły lub rodzaju placówki oświatowej oraz nazwie i adresie siedziby szkoły lub placówki oświatowej, do której uczeń uczęszcza lub uczęszczał.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2017 r. poz. 1851 oraz z 2018 r. poz. 107 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) dziecko pozostaje przy osobie, o której mowa w art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697, z późn. zm.¹²⁾), zgodnie z art. 37b tej ustawy;”;

2) w art. 17:

a) w ust. 1:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Organ właściwy oraz wojewoda ustalający prawo do świadczenia wychowawczego są obowiązani do samodzielnego uzyskania lub weryfikacji drogą elektroniczną, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rodziny, lub drogą pisemną, od organów podatkowych lub ministra właściwego do spraw finansów publicznych, organów emerytalno-rentowych oraz z rejestrów publicznych, w tym z rejestru PESEL, o którym mowa w przepisach o ewidencji ludności, oraz drogą elektroniczną, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rodziny z systemu informacji oświatowej, o którym mowa w przepisach o systemie informacji oświatowej, z Centralnego Wykazu Ubezpieczonych, a także drogą elektroniczną od ministra właściwego do spraw rodziny z rejestru, o którym mowa w art. 38c ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, odpowiednio:”;

- dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 60, 1292 i 2217 oraz z 2018 r. poz. 107 i 416

„5) informacji o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej oraz osób, o których mowa w art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz dzieci, o których mowa w art. 37b tej ustawy.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw rodziny pozyskuje drogą elektroniczną informacje niezbędne do ustalenia prawa do świadczeń wychowawczych od organów emerytalno-rentowych oraz z rejestrów publicznych, w tym z rejestru PESEL, o którym mowa w przepisach o ewidencji ludności, z systemu informacji oświatowej, o którym mowa w przepisach o systemie informacji oświatowej, oraz z Centralnego Wykazu Ubezpieczonych, a także drogą elektroniczną wykorzystuje informacje posiadane przez ministra właściwego do spraw rodziny, w celu umożliwienia organom właściwym i wojewodom weryfikacji prawa do świadczeń wychowawczych, a także w celu monitorowania przez ministra właściwego do spraw rodziny oraz wojewodę realizacji świadczeń wychowawczych przez organy właściwe oraz wojewodów.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 1543) w art. 15 w pkt 2 wyrazy „2018 r.” zastępuje się wyrazami „2019 r.”.

Art. 15. Do funkcjonujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rodzin wspierających, rodzin zastępczych i osób podejmujących się wspierania działań wychowawczych, o których mowa w art. 96 ustawy, oraz do osób, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały kandydatami do pełnienia funkcji rodziny zastępczej, kandydatami do prowadzenia rodzinnego domu dziecka, osobami prowadzącymi rodzinny dom dziecka, kandydatami do przysposobienia dziecka, kierownikiem, dyrektorem, osobą zatrudnioną, osobą świadczącą usługi lub wolontariuszem w jednostce organizacyjnej wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka stosuje się przepisy art. 7a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 16. W przypadku, gdy dziecko zostało umieszczone w pieczy zastępczej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy art. 11 ust. 1b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się.

Art. 17. W sprawach z wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie placówki wsparcia dziennego złożonych i nierozpatrzonej przed dniem wejścia w życie niniejszej

ustawy stosuje się przepisy art. 22a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. W przypadku, gdy wójt lub zarząd powiatu wszczęli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy kontrolę nad podmiotami organizującymi pracę z rodziną oraz placówkami wsparcia dziennego i postępowanie kontrolne nie zakończyło się, stosuje się przepisy art. 28a ust. 4a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 19. 1. Do rodzin wspierających ustanowionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Wójt, z uwzględnieniem art. 178, zawiera z rodziną wspierającą ustanowioną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, nową umowę, o której mowa w art. 31 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zastępującą dotychczasową umowę.

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, nie może zawierać postanowień mniej korzystnych dla rodziny wspierającej niż umowa zawarta przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. W przypadku, gdy zarząd powiatu lub zarząd województwa wszczęli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odpowiednio kontrolę nad rodzinami zastępczymi, prowadzącymi rodzinne domy dziecka oraz regionalnymi placówkami opiekuńczo-terapeutycznymi i postępowanie kontrolne nie zakończyło się, stosuje się przepisy art. 38b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 21. 1. Osoby otrzymujące wynagrodzenia, dodatki oraz świadczenia na pokrycie kosztów utrzymania dziecka lub osoby przebywającej w rodzinie zastępczej lub placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego na podstawie art. 226 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 mogą złożyć wniosek o rozpatrywanie spraw dotyczących tych wynagrodzeń, dodatków oraz świadczeń, na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Starosta, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zobowiązany jest do poinformowania osób, o których mowa w ust. 1, o możliwości złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 22. 1. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej, na wniosek kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka posiadającego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy

pozytywną wstępną akceptację, o której mowa w art. 43 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, kieruje go na szkolenie, o którym mowa w art. 44 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Szkolenia, o których mowa w ust. 1, mogą być przeprowadzane przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej innego niż organizator rodzinnej pieczy zastępczej właściwy ze względu na miejsca zamieszkania kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka.

3. Wstępna akceptacja, o której mowa w ust. 1, jest ważna przez okres 2 lat liczonych od dnia wydania tej akceptacji przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej.

4. Na wniosek kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, posiadającego świadectwo ukończenia szkolenia, o którym mowa w ust. 1, organizator rodzinnej pieczy zastępczej, który wydał wstępną akceptację, o której mowa w ust. 1, wydaje zaświadczenie kwalifikacyjne zawierające potwierdzenie ukończenia tego szkolenia oraz spełniania warunków, o których mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. W przypadku odmowy wydania zaświadczenia odmowa ta wydawana jest w formie pisemnej ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn odmowy i ewentualnym wskazaniem obszarów wymagających poprawy, z jednoczesnym pouczeniem strony o przysługującym prawie złożenia skargi do sądu administracyjnego.”.

Art. 23. W sprawach z wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 106 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 24. 1. Decyzje w sprawie dodatku wychowawczego, o którym mowa art. 80 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zmienia się z urzędu, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w zakresie sposobu wypłacania dodatku wychowawczego, o którym mowa w art. 87 ust. 1c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Zmiany decyzji, o której mowa w ust. 1 dokonuje z urzędu organ, który wydał decyzję.

3. Do postępowań w sprawach dodatku wychowawczego wszczętych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 87 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 25. 1. Powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy placówki opiekuńczo-wychowawcze typu rodzinnego funkcjonują w trybie i na zasadach określonych w przepisach dotychczasowych.

2. Powiat może kierować dzieci do placówek, o których mowa w ust. 1, w trybie i na zasadach określonych w przepisach dotychczasowych.

3. Do osoby pełnoletniej opuszczającej po osiągnięciu pełnoletności placówkę, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy dotyczące osób usamodzielnianych zawarte w ustawie zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Do środków finansowych otrzymywanych przez placówkę opiekuńczo-wychowawczą typu rodzinnego na podstawie przepisów dotychczasowych na:

- 1) utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego,
- 2) utrzymanie dziecka legitymującego się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego,
- 3) usługi telekomunikacyjne,
- 4) bieżące naprawy i remonty,
- 5) wyposażenie placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego w sprzęt niezbędny dla umieszczonych w niej dzieci,
- 6) świadczenia opieki zdrowotnej, które w całości lub w części nie są finansowane ze środków publicznych

– przepisy art. 86 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio.

5. Dodatek do zryczałtowanej kwoty, o którym mowa w art. 115 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy w brzmieniu dotychczasowym, w wysokości świadczenia wychowawczego określonego w przepisach o pomocy państwa w wychowaniu dzieci w części odpowiadającej do 80% jego wysokości wypłacany jest dyrektorowi placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego. Pozostała część dodatku w wysokości co najmniej 20% gromadzona jest przez starostę, na wyodrębnionym rachunku bankowym, dla dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej.

6. Na wniosek dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego część dodatku, o którym mowa w ust. 5, może być gromadzona przez starostę dla dziecka

umieszczonego w pieczy zastępczej, w wysokości wyższej niż 20%, z jednoczesnym odpowiednim obniżeniem części dodatku, o którym mowa w ust. 5, wypłacanej dyrektorowi placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego.

7. Środki, o których mowa w ust. 5 i 6, zgromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym, dla dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej, wypłaca się wraz z odsetkami bankowymi:

- 1) dziecku opuszczającemu pieczę zastępczą lub jego przedstawicielowi ustawowemu;
- 2) osobie usamodzielnianej.

8. Środki zgromadzone dla dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej na wyodrębnionym rachunku bankowym, wypłaca się na podstawie decyzji wydanej przez starostę na wniosek osoby, o której mowa w ust. 7.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 1 wypłaca się po upływie roku od dnia opuszczenia przez dziecko pieczy zastępczej, gdy dziecko to nie zostało ponownie umieszczone w pieczy zastępczej.

10. W przypadku zmiany miejsca lub formy sprawowania pieczy zastępczej nad dzieckiem, a także umieszczenia dziecka w innej placówce opiekuńczo-wychowawczej, środki zgromadzone dla dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej na wyodrębnionym rachunku bankowym, przekazywane są do starosty właściwego ze względu na miejsce pobytu dziecka w pieczy zastępczej.

11. Decyzje w sprawie dodatku do zryczałtowanej kwoty, o której mowa w art. 115 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy w brzmieniu dotychczasowym, w wysokości świadczenia wychowawczego określonego w przepisach o pomocy państwa w wychowaniu dzieci, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ulegają zmianie w zakresie sposobu wypłacania dodatku wychowawczego, o którym mowa w ust. 5 niniejszej ustawy.

12. Zmiany decyzji, o której mowa w ust. 11 dokonuje z urzędu organ, który wydał decyzję.

13. W sprawach o dodatek do zryczałtowanej kwoty, o której mowa w art. 115 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy w brzmieniu dotychczasowym, w wysokości świadczenia wychowawczego określonego w przepisach o pomocy państwa w wychowaniu dzieci, wszczętych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ust. 5-10.

Art. 26. 1. W sprawach z wniosku o przyznanie pomocy dla osób usamodzielnianych złożonych i nierozpatrzonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Pomoc na kontynuowanie nauki, o której mowa w art. 140 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy zmienianej w art. 1, otrzymują osoby usamodzielniane, które kontynuują naukę po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, w sytuacji gdy nie spełniały wymogu przebywania w pieczy zastępczej przez okres określony w art. 141 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

3. Do indywidualnych programów usamodzielnienia, o których mowa w art. 145 ustawy, zmienianej w art. 1, opracowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 27. Umowy zawarte na czas określony, na podstawie których zlecono prowadzenie ośrodka adopcyjnego, w tym umowy zawarte na podstawie art. 245 ustawy zmienianej w art. 1, stają się umowami zawartymi na czas nieokreślony.

Art. 28. Do spraw w przedmiocie określenia sposobu i okresu osobistej styczności przysposabiającego z przysposabianym, w których wniosek o przysposobienie został zgłoszony do sądu przed dniem 1 stycznia 2019 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 29. 1. Przepisy art. 191 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się przy zawieraniu porozumień w sprawie dzieci umieszczonych w rodzinie zastępczej lub w rodzinnym domu dziecka po dniu 1 stycznia 2019 r.

2. Do porozumień w sprawie dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej lub w rodzinnym domu dziecka przed dniem 1 stycznia 2019 r., do czasu opuszczenia przez to dziecko odpowiednio rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Porozumienia w sprawie dzieci umieszczonych w instytucjonalnej pieczy zastępczej przed dniem 1 stycznia 2019 r. zawarte na podstawie art. 191 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym uważa się za zawarte na podstawie art. 191 ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 30. 1. Do finansowania pobytu dzieci umieszczonych, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej albo interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 31. W przypadku, gdy wojewoda wszczął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy kontrolę nad placówkami opiekuńczo-wychowawczymi, regionalnymi placówkami opiekuńczo-terapeutycznymi oraz interwencyjnymi ośrodkami preadopcyjnymi i postępowanie kontrolne nie zakończyło się, stosuje się przepisy art. 197a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 32. W przypadku dzieci umieszczonych na mocy postanowienia sądu w pieczy zastępczej oraz w młodzieżowym ośrodku wychowawczym lub domu pomocy społecznej postanowienia sądu o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej sąd uchyla w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy..

Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw rodziny zapewni, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, system teleinformatyczny umożliwiający funkcjonowanie rejestru centralnego, o którym mowa w art. 38c ustawy zmienianej w art. 1, oraz umożliwiający dostęp do tego rejestru podmiotowi prowadzącemu pracę z rodziną, staroście, organizatorowi rodzinnej pieczy zastępczej, powiatowemu centrum pomocy rodzinie, wojewodzie, marszałkowi województwa, ośrodkowi adopcyjnemu, centralnemu bankowi danych i sądowi.

2. W terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania dostępu do rejestru centralnego, o którym mowa w art. 38c ustawy zmienianej w art. 1, organy zobowiązane do wprowadzania danych do rejestru centralnego uzupełniają rejestr o dane, o których mowa w art. 38c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 34. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 52 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 52 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 35. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 10, pkt 25, pkt 29, pkt 55 lit. e, pkt 57 w zakresie dodawanego art. 107b, pkt 94 lit. b i c, pkt 98 pkt a, pkt 100 lit b oraz art. 2 pkt 1, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.